

२०८१ चैत १५ गते

पत्रकार सुरेश रजकको हत्या तथा पत्रकार र सञ्चार गृहमाथिको
आक्रमणसम्बन्धी अध्ययन समितिको प्रतिवेदन

नेपाल पत्रकार महासंघ

सञ्चारग्राम, काठमाडौं

पत्रकार सुरेश रजकको हत्या तथा पत्रकार र सञ्चार गृहमाथिको आक्रमणसम्बन्धी अध्ययन समिति

उमिदप्रसाद बागचन्द
संयोजक

रमेश खतिवडा
सदस्य

सोनी शर्मा
सदस्य

सविन प्रियासन
सदस्य

अशोक तिवारी
सदस्य

प्रकाश धौलाकोटी
सदस्य

बैकुण्ठराज पराजुली
सदस्य

नेपाल पत्रकार महासंघ

केन्द्रीय प्रकाशन विभाग

२०८२

@ सर्वाधिकार

नेपाल पत्रकार महासंघ

सञ्चारग्राम, तिलगंगा, काठमाडौं

फोन नं. : ०१-४११२७६३, ४११२७६३, फ्याक्स : ०१-४११२७८५

इमेल : fnjnepalcentral@gmail.com

वेबसाइट : www.fnjnepal.org

लेखन/सम्पादन : प्रकाश धौलाकोटी

आवरण तस्विर : खगेन्द्र फुयाँल

स्वर्गीय पत्रकार सुरेश रजकप्रति श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै माइतीघरमा गरिएको दीप प्रज्वलन कार्यक्रम ।

हार्दिक धन्यवाद

नेपाल पत्रकार महासंघ नेपालका पत्रकारहरूको छाता संस्था हो । प्रेस स्वतन्त्रताको प्रतिरक्षा र प्रवर्द्धन गर्ने तथा पत्रकारहरूको भौतिक तथा पेसागत सुरक्षा सुनिश्चितताका लागि महासंघले निरन्तर आवाज उठाउँदै आएको छ ।

काठमाडौँको तीनकुने क्षेत्रमा २०८१ चैत १५ गते राजसंस्था पुनर्स्थापनाको माग राख्दै भएको अराजक प्रदर्शन, लुटपाट, तोडफोड र आगजनीको रिपोर्टिङ गर्ने क्रममा पत्रकार (क्यामेरा पर्सन) सुरेश रजकको ज्यान गयो । उक्त घटनाको रिपोर्टिङमा गएका पत्रकारहरूमाथि प्रदर्शनकारीले हातपात गरेको तथा सुनियोजित ढंगबाट सञ्चार गृहको भवनमा ढुंगामुढा र आगजनी गर्ने जस्ता अपराधिक कार्यहरू भयो ।

यो नेपालको गणतन्त्र स्थापनापछिकै सबैभन्दा ठूलो मिडियामाथिको आक्रमण हो । वास्तवमा कार्यस्थलमा काम गर्दा गर्दै एउटा श्रमजीवी पत्रकारको ज्यान जाने कुरा सामान्य होइन । तर यो घटनाको विषयमा सरकार र सम्बन्धित निकायहरू त्यति धेरै चनाखो भएर प्रस्तुत भएको देखिदैन । पत्रकारहरूले समाचार कक्ष होस् वा कार्यस्थल, दुवै ठाउँमा ढुक्कसँग काम गर्न पाउनुपर्छ, तबमात्रै संवैधानिक रूपमा नै ग्यारेण्टी गरिएको पूर्ण प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताको प्रत्याभूति सम्भव छ ।

नेपाल पत्रकार महासंघले उक्त घटनाबारे थाहा पाउनेबित्तिकै घोर निन्दा र भर्त्सना गरिसकेको छ । हामीले तत्काल नै त्यो घटनाको विरोधमा सडकमा प्रदर्शनदेखि सरकारलाई ध्यानाकर्षण गराउनेसम्मका कार्य गरिसकेका छौं । महासंघको २०८१ चैत १६ बसेको आकस्मिक केन्द्रीय समिति बैठकले जिम्मेवारी दिएबमोजिम म नेतृत्वको अध्ययन समितिले तीनकुनेमा भएको अराजक प्रदर्शनका विविध पक्षहरूलाई केलाएर, स्थलगत अवलोकन, प्रत्यक्षदर्शीसँगको कुराकानी, घाइते पत्रकार, सञ्चार गृह, पीडित परिवार र सरोकारवालाहरूसँग समेत परामर्श गरी निष्कर्ष र सुझावसहितको यो प्रतिवेदन तयार पारेका छौं ।

यो प्रतिवेदन नेपाल पत्रकार महासंघको आफ्नो अध्ययन हो । उक्त दिनको पत्रकार हत्या, पत्रकार तथा मिडियामाथिको आक्रमणका सम्बन्धमा सरकार र प्रदर्शन आयोजक दुवैले जवाफ दिनुपर्छ । सरकारले घटनाको निष्पक्ष छानविनको प्रबन्ध गर्नुपर्छ । पीडित परिवारले न्याय तथा राहत र क्षतिपूर्ति पाउनुपर्छ । पत्रकार तथा सञ्चार गृहहरूले भयमुक्त वातावरणमा काम गर्न पाउने वातावरण सुनिश्चित हुनुपर्छ ।

अन्त्यमा, अध्ययन समितिलाई यो कार्य पूरा गर्न सहयोग पुऱ्याउने मेरो टिमका साथीहरू, महासंघका अध्यक्षज्यू लगायत सबै पदाधिकारीहरू, प्रत्यक्ष र अप्रत्यक्षरूपमा सहयोग गर्नुहुने सबैलाई धन्यवाद दिन चाहान्छु ।

उमीद बागचन्द्र

संयोजक

विषय सूची

१. पृष्ठभूमि	१
२. अध्ययनको उद्देश्य	१
३. अध्ययन विधि	२
४. अध्ययनको सीमा	३
५. घटनाको विश्लेषण	३
५.१ प्रतिसोधमा आधारित कार्यक्रम	४
५.२ भीडलाई प्रसाईले नै उत्तेजित बनाएका थिए	५
५.३ पत्रकार दिनेश गौतममाथि आक्रमण	६
५.४ कान्तिपुर टिभीमा हुंगामुढा	६
५.५ अन्नपूर्ण पोष्टको कार्यालयमा हुंगामुढा र आगजनी	७
५.६ पत्रकार सुरेश रजकको जलेको अवस्थामा शव फेला	७
५.७ किन भाग्न सकेनन् सुरेश ?	९
५.८ मिडियामाथि सुनियोजित आक्रमण	१०
६. महासंघको प्रतिरोध	१२
७. रजक परिवारलाई न्याय र राहत	१३
८. पत्रकार सुरक्षा र पछिल्लो अवस्था	१३
९. निष्कर्ष	१६
१०. सुझावहरू	२०
१०.१ सरकारका लागि	२०
१०.२ एभिन्युज टेलिभिजनका लागि	२१
१०.३ सञ्चार गृहहरूका लागि	२२
१०.४ नेपाल पत्रकार महासंघका लागि	२२
११. अनुसूची	

१. पृष्ठभूमि

नेपाल पत्रकार महासंघ सम्पूर्ण नेपाली पत्रकारहरूको छाता संस्था हो । करिब सात दशक लामो इतिहासमा महासंघले नीतिगत तथा व्यावहारिक पक्षबाट प्रेस स्वतन्त्रताको प्रतिरक्षा र प्रवर्द्धन गर्ने तथा पत्रकारहरूको भौतिक तथा पेसागत सुरक्षा सुनिश्चितताका लागि निरन्तर आवाज उठाउँदै आएको छ ।

पछिल्लो पटक २०८१ चैत १५ गते काठमाडौँको तीनकुने क्षेत्रमा राजसंस्था पुनर्स्थापनाको माग राख्दै 'राष्ट्र, राष्ट्रियता, धर्म, संस्कृति र नागरिक बचाउ महाअभियान' ले विरोध प्रदर्शन र सभा आयोजना गरेकोमा उक्त प्रदर्शनको रिपोर्टिङमा खटिएका एभिन्युज टेलिभिजनका पत्रकार (क्यामेरा पर्सन) सुरेश रजकको प्रदर्शनकारीले गरेको आगजनीका कारण ज्यान गयो भने रिपोर्टिङ गरिरहेका पत्रकारहरूमाथि भौतिक आक्रमण तथा सञ्चार गृहको भवनमा ढुंगामुढा र आगजनी भयो । उक्त घटनाले पत्रकार तथा सञ्चारगृहहरूलाई त्रसित र आतंकित बनाएको थियो ।

महासंघले उक्त घटनाप्रति तत्कालै निन्दा र भर्त्सना गर्दै २०८१ चैत १६ गते महासंघको स्थापना दिवस समारोहलाई स्थगित गरी पत्रकार हत्या, पत्रकार तथा मिडियामाथिको आक्रमणको विरोधमा शान्तिपूर्ण प्रदर्शन गरेको थियो । सोही दिन बसेको महासंघको केन्द्रीय समितिको आकस्मिक बैठकले उक्त दिनको घटनाका सम्बन्धमा अध्ययन गर्न केन्द्रीय उपाध्यक्ष उमिद प्रसाद बागचन्दको संयोजकत्वमा सचिवहरू सदस्य रहेको ७ सदस्यीय समिति गठन गरेको थियो । सो समितिले घटनाको विस्तृत अध्ययन गरी निष्कर्ष र सुझावसहित यो प्रतिवेदन तयार गरेको छ ।

२. अध्ययनको उद्देश्य

राजसंस्था पुनर्स्थापनाको माग गर्दै 'राष्ट्र, राष्ट्रियता, धर्म, संस्कृति र नागरिक बचाउ महाअभियान' ले २०८१ चैत १५ गते काठमाडौँको तीनकुने क्षेत्रमा प्रदर्शन र सभा आयोजना गरेकोमा उक्त प्रदर्शन हिंसात्मक बन्दा पत्रकार सुरेश रजकको ज्यान गएको, अन्य पत्रकारहरूमाथि भौतिक आक्रमण भएको, सञ्चार गृहमा तोडफोड र आगजनी भएको विषयमा विस्तृत विवरण बाहिर ल्याउनु यो अध्ययनको मुख्य उद्देश्य हो । त्यस्तै, घटनाका कारणहरू पहिचान गर्नु, कार्यस्थलमा पत्रकारको भौतिक सुरक्षा तथा सञ्चार गृहको सुरक्षा सुनिश्चित गर्न र भविष्यमा यस्ता घटना दोहोरिन नदिन सुझाव दिनु अध्ययनका उद्देश्यहरू हुन् ।

३. अध्ययन विधि

अध्ययन समितिले घटनाको विस्तृत जानकारी संकलन गरी तथ्यपरक विश्लेषण गरेको छ । पत्रकार तथा सञ्चार गृहको सुरक्षाका सम्बन्धमा यसका बहुआयमिक पक्षहरूलाई केलाउने प्रयास गरेको छ । घटनाका विषयमा यथार्थ जानकारी लिन घटनास्थलको अवलोकन, प्रत्यक्षदर्शी, स्थानीय सर्वसाधारण र प्रहरी अधिकारीहरूसँग कुराकानी गरिएको छ ।

उक्त दिन रिपोर्टिङमा खटिएका पत्रकार, घाइते पत्रकार, मृतक पत्रकारका सहकर्मी र परिवारका सदस्यहरूसँग कुराकानी गरिएको छ । मृतक पत्रकार कार्यरत सञ्चारगृह, आगजनी भएको सञ्चार गृह तथा ढुंगामुढा भएको र त्यस्तो जोखिमबाट त्रसित भएर काम गरेका सञ्चार गृहहरूको समेत स्थलगत अवलोकन र कुराकानी गरिएको छ । यसबाहेक सरोकारवालासँग छलफल, घटनासँग सम्बन्धित भिडियो, फोटो र घटनाका बारेमा प्रकाशित समाचारको विश्लेषण समेतलाई आधार बनाएर यो अध्ययन गरिएको छ ।

४. अध्ययनको सीमा

यो अध्ययनका सिलसिलामा समिति आफ्ना सीमितताहरूका विषयमा स्पष्ट छ । त्यसकारण पनि यो प्रतिवेदन पत्रकारहरूको पेशागत हकहित, भौतिक तथा सामाजिक सुरक्षा, सञ्चार गृहको सुरक्षा तथा नागरिकको संवैधानिक अधिकारका आधारमा पीडितले न्याय पाउनुपर्छ भन्नेमा केन्द्रित छ । त्यसबाहेक स्वयम्सेवीरूपमा समितिका सदस्यहरूको सक्रियता, श्रोतसाधनको अभाव, घटनाबाट प्रभावित भएर त्रसित मानसिक स्थितिमा रहेका पीडित तथा पीडितका आफन्तहरूले दिएको जानकारीका आधारमा छोटो समयमा विविध समस्याबीच यो अध्ययन गरिएको छ ।

५. घटनाको विश्लेषण

२०८१ चैत १५ गते काठमाडौँको तीनकुनेमा राजसंस्था ब्यूँताउने भन्दै 'राष्ट्र, राष्ट्रियता, धर्म, संस्कृति र नागरिक बचाउ महाअभियान' ले विरोध प्रदर्शन र सभा आयोजना गरेको थियो । आयोजकले शान्तिपूर्ण कार्यक्रम गर्ने जनाए पनि उक्त दिन कार्यक्रमस्थलमा फरक दृश्यहरू देखिएको थियो । नेताहरूले मञ्चबाट उत्तेजक भाषण गरेका थिए भने प्रदर्शनकारीको बोली र हाउभाउ अलग्गै थियो ।

नेताहरूले आक्रोसित भीडलाई नियन्त्रण गर्ने प्रयास नगरी उत्तेजक भाषण गरेर प्रदर्शनकारीलाई उक्साएको र प्रदर्शनकारीको भीड थप आक्रोसित भई अनियन्त्रित भएको देखिन्छ ।

प्रदर्शनकारीले संसद् भवन, सिंहदरबार र विमानस्थल कब्जा गर्ने, सञ्चार गृहहरूलाई तह लगाउने र तत्कालै राजा फर्काइहाल्ने घोषणा गर्दै तीनकुने क्षेत्रमा आतंक मच्चाएको देखिन्छ । उनीहरूले लुटपाट, तोडफोड र निजी घरदेखि दलका कार्यालय तथा सञ्चार गृहसम्म ढुंगामुढा र आगजनी गरेका थिए । त्यस क्रममा प्रदर्शनको रिपोर्टिङ गर्न खटिएका पत्रकारले आफ्ना गलत कार्यको फोटो/भिडियो खिचेको आरोपमा पत्रकारमाथि हातपात र आक्रमण गरेका थिए भने कतिपय पत्रकारलाई गालीगलौज गर्दै दुर्व्यवहार गरेको पाइएको छ ।

तीनकुनेको मुख्य चोक नजिकै प्रदर्शनकारीले आगजनी गरेको भवनमा एभिन्यूज टेलिभिजनका पत्रकार (क्यामेरा पर्सन) सुरेश रजक जलेको अवस्थामा मृत भेटिएका थिए । त्यस्तै, प्रदर्शनकारीले आफ्ना गलत हर्कतको फोटो/भिडियो खिचेको आरोपमा आक्रमण गर्दा अनलाइनखबरका पत्रकार दिनेश गौतम घाइते भए भने दि हिमालयन टाइम्सका फोटो पत्रकार राजेश गुरुङ खुट्टामा प्रहरीले प्रहार गरेको अश्रु ग्यास लागेर घाइते भएका थिए ।

प्रतिष्ठित सञ्चार गृहहरूलाई 'बाह्र भाइ' को नामले गालीगलौज गरेका प्रदर्शनकारीले प्रदर्शनकै क्रममा ती सञ्चारगृहमा 'आगजनी गर्नुपर्छ, आक्रमण गर्नुपर्छ, बाह्र भाइलाई तह लगाउनुपर्छ' भन्दै योजना सुनाएका थिए । त्यसको केहीबेर पछि अन्नपूर्ण पोस्ट दैनिकको भवनमा ढुंगा प्रहार, तोडफोड र आगजनी भएको थियो । त्यसक्रममा अन्नपूर्ण पोस्टका फोटो पत्रकार अभिषेक महर्जनको क्यामेरा र मोबाइल फुटेको पाइएको छ ।

त्यस्तै, कान्तिपुर टेलिभिजनको कार्यालयमा समेत उनीहरूले ढुंगामुढा र तोडफोड गरेका थिए । उनीहरूले हिमालय टेलिभिजनको सवारी साधनमा समेत तोडफोड गरेका थिए । प्रदर्शनकारी हिंसात्मक बन्दा भीड तितरबितर बनाउन प्रहरीले चलाएको गोली लागेर कीर्तिपुरका सबिन महर्जनको मृत्यु भएको पाइएको छ भने भीड नियन्त्रण गर्न प्रहरीले गोली चलाउँदा १९ जना घाइते भएका थिए । प्रहरीका अनुसार ४० वटा घर तथा भवनमा ढुंगामुढा, तोडफोड, आगजनी र लुटपाट भयो । ६९ वटा सवारीसाधनमा प्रदर्शनकारीले क्षति पुऱ्याएका थिए ।

हिंसात्मक बनेको प्रदर्शनले कार्यस्थलमा खटिएका पत्रकारलाई भयभित्तु तुल्याएको थियो भने सञ्चारगृहलाई त्रसित र आतंकित बनाएको थियो । पत्रकारले आफ्नो नियमित काममा जाँदा र आउँदासमेत त्रासको वातावरण भेल्नुपरेको थियो ।

५.१ प्रतिसोधमा आधारित कार्यक्रम

२०८१ फागुन २६ गते ज्ञानेन्द्र शाह पोखराबाट फर्किँदा काठमाडौँमा राजतन्त्र पक्षधरले गरेको स्वागत तथा समर्थनको चर्चा भएको थियो । पत्रकारले पनि सहज रूपमै रिपोर्टिङ गरेका थिए । उक्त दिनको प्रदर्शनपछि मुलुकमा राजतन्त्र पुनर्स्थापनाको माग र सम्भावनाका विषयमा समेत बहस चलेको थियो । जसका कारण नेकपा (माओवादी केन्द्र), नेकपा (एकीकृत समाजवादी), विप्लव नेतृत्वको नेकपा र नेपाल समाजवादी पार्टी सम्मिलित समाजवादी मोर्चाले पनि चैत १५ गते नै काठमाडौँको प्रदर्शनी मार्गमा गणतन्त्रको पक्षमा जनप्रदर्शन गरेको थियो । मोर्चाले उक्त कार्यक्रमको घोषणा चैत २ गते गरेको थियो ।

त्यसैको अर्को दिन 'राष्ट्र, राष्ट्रियता, धर्म, संस्कृति र नागरिक बचाउ महाअभियान' का तर्फबाट संयोजक दुर्गा प्रसाईँले पनि सामाजिक सञ्जालमार्फत् चैत १५ गते काठमाडौँमा निर्णायक आन्दोलन गर्ने घोषणा गरेका थिए । त्यसपछि चैत १२ गते राजसंस्था पुनर्स्थापनाका लागि संयुक्त जनआन्दोलन समितिका संयोजक नवराज सुवेदीले विज्ञप्तिमार्फत् चैत १५ गते काठमाडौँमा हुने विशाल जनप्रदर्शनमा सहभागी हुन आह्वान गर्दै अपिल गरेका थिए ।

यसरी समाजवादी मोर्चाले गणतन्त्रको पक्षमा प्रदर्शन गर्ने घोषणा गरेपछि प्रतिसोधमा त्यही दिन अर्को आन्दोलन गर्ने घोषणा गरेका प्रसाईँ र सुवेदी नै चैत १५ को कार्यक्रमका मुख्य आयोजक थिए । सुवेदीले कार्यक्रमबारे जानकारी दिन गरेको पत्रकार सम्मेलनमा आफू जनआन्दोलनको संयोजक रहेको भन्दै पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र शाहसँगको संवादका आधारमा दुर्गा प्रसाईँलाई राजसंस्था ब्यूँताउने आन्दोलनको 'कमाण्डर' घोषणा गरेका थिए ।

सुवेदी नेतृत्वको संयुक्त जनआन्दोलन समितिमा राप्रपाका वरिष्ठ उपाध्यक्ष रविन्द्र मिश्र सदस्य सचिव छन् भने आन्दोलन परिचालन समितिको संयोजक राप्रपाका महामन्त्री धवल शमशेर राणा छन् । चैत १५ को प्रदर्शनमा राप्रपा र राप्रपा नेपालको पनि समर्थन थियो ।

यसअघि नेकपा माओवादी केन्द्र, नेकपा एमाले हुँदै राजावादी बनेका विवादास्पद छविका मेडिकल व्यवसायी प्रसाईं पछिल्लो समय राजसंस्थाको पक्षमा अग्रमोर्चामा आइपुगेका हुन् । उनकै योजनामा चैत १५ को प्रदर्शन तय भएको थियो ।

प्रहरी, प्रत्यक्षदर्शी र सञ्चार माध्यमहरूले गरेको रिपोर्टिङका आधारमा उक्त दिन तीनकुनेमा भएको घटनाक्रमलाई विश्लेषण गर्दा, बिहानबाटै प्रहरीले गस्ती बढाएको थियो भने करिब साढे १० बजेबाट तीनकुनेमा प्रदर्शनकारी जम्मा हुन थालेका थिए । प्रहरीले सिनामंगल, कोटेश्वर र बानेश्वरतर्फबाट सवारी आवागमन बन्द गराएर तीनकुनेमा प्रदर्शनस्थल खाली गराएको थियो । क्रमशः भीड जम्मा हुँदै गयो । करिब १२ बजेबाट तीनकुनेमा निर्मित मञ्चबाट उत्तेजक भाषण सुरु भयो । तर मञ्चमा प्रमुख नेताहरू भने कोही थिएनन् । त्यतिबेलासम्म प्रसाईं आफैँ कार्यक्रमस्थलमा आइपुगेकै थिएनन् ।

५.२ भीडलाई प्रसाईंले नै उत्तेजित बनाएका थिए

मञ्चबाट भएको उत्तेजक भाषणका कारण आक्रोसित प्रदर्शनकारीले निषेधित क्षेत्र तोड्न खोजिरहेका थिए, तर त्यो धकेलाधकेल र भनाभनमा सीमित थियो । प्रदर्शनकारी कोही नाराबाजी गर्दै थिए, कोही नाचगान । त्यतिबेलासम्म त्यहाँ प्रसाईंसहित नेताहरूको प्रतीक्षा चल्दै थियो ।

करिब १ बजे एक्कासी तीनकुनेतर्फबाट सेतो रङको गाडी हुईकिँदै आयो । गाडीको ड्राइभिङ सीटमा आन्दोलनका कमाण्डर दुर्गा प्रसाईं थिए । प्रदर्शनकारीको भीडले उनलाई स्वागत गर्‍यो, उनी भ्यालबाट टाउको निकालेर चिच्याउँदै ‘आओ आओ....’ भन्दै निषेधित क्षेत्रतर्फ अघि बढे ।

प्रसाईंले बानेश्वर-तीनकुने खण्डमा लामबद्ध भएर उभिएका प्रहरीको हुल बीचबाटै जबरजस्ती गाडी कुदाएर निषेधित क्षेत्र तोड्दै ‘भीडलाई हिंसात्मक बन्न उत्तेजित पारेका थिए । तर प्रहरीले उनलाई तत्कालै पक्राउ गरेन । प्रहरीले भीड तितरबितर बनाउन अश्रु ग्यास प्रहार सुरु गर्‍यो । निषेधित क्षेत्र तोड्न बानेश्वरतर्फ अघि बढेको भीड पछि हटेको थियो भने तनाव भन् बढ्न थालेको थियो ।

केहीबेर पछि तीनकुने फर्किएका प्रसाईं मञ्चमा चढेर उत्तेजित भाषण गर्न थाले । त्यसबेला प्रदर्शनकारी र प्रहरीबीच हानाहान सुरु भइसकेको थियो भने राप्रपाका वरिष्ठ उपाध्यक्ष रविन्द्र मिश्र र महामन्त्री धवल शमशेर राणासमेत कार्यक्रममा सहभागी भएको देखिन्छ ।

मञ्चबाट तीनकुने सडकछेउका 'घरमाथिबाट अश्रु ग्यास प्रहार भएको' भनेर भाषण गरेपछि उत्तेजित भीडले ढुंगामुढा सुरु गर्‍यो । करिब पौने २ बजे तीनकुनेको घरमा आगो लागिसकेको थियो । भवनको सिँढीको सटर फोडेर प्रदर्शनकारी माथि चढे, पत्रकार पनि पछि-पछि चढे ।

प्रदर्शनकारीले तोडफोड गरेर तेश्रो तलामा रहेको राजकुमार सुवालको 'ल फर्म'भित्र छिरे, समान फ्याँक्न थाले । त्यही कोठामा पत्रकारहरू पनि गएको देखिन्छ । एभिन्यूज टेलिभिजनका क्यामेरा पर्सन सुरेश रजक पनि त्यही कोठाबाट भिडियो र फोटो कैद गरिरहेका थिए । त्यसपछि भीड अनियन्त्रित भएको, प्रहरीले गोली चलाएको, र भागदौड मच्चिएको देखिन्छ । प्रत्यक्षदर्शीका अनुसार आगजनीपछि प्रदर्शनकारी अब कान्तिपुर र अन्नपूर्ण पोस्ट दैनिकमा पनि तोडफोड गर्नुपर्छ भन्दै त्यसतर्फ लागेका थिए ।

आगो नियन्त्रणमा आउने संकेत थिएन । करिब पौने ३ बजेतिर सशस्त्रको दमकल तीनकुने पुग्यो । तर प्रदर्शनकारीले ढुंगामुढा गरेपछि दमकल आगो निभाउने स्थलसम्म पुग्नै सकेन । आगो दन्किन थालेपछि घरमाथि रहेका मानिसहरू तल झरे । तर सुरेश रजक तल आएका थिएनन् ।

५.३ पत्रकार दिनेश गौतममाथि आक्रमण

दिउँसो ३ बजेतिर अनलाइनखबरका पत्रकार दिनेश गौतमले प्रहरीको हतियार चोरेर तीनकुने चौरतर्फ भागिरहेका एक प्रदर्शनकारी युवाको फोटो खिचे । फोटो नखिच्न धम्की दिएका युवाको समूहले 'सीआईडी' हो भन्दै पत्रकार गौतममाथि आक्रमण गर्‍यो । गौतम आफैँ स्कुटर चलाएर कार्यालय पुगे । एक्स-रे गरेर हेर्दा उनको खुट्टा भाँचिएको देखियो ।

५.४ कान्तिपुर टिभीमा ढुंगामुढा

उक्त दिन करिब साढे तीन बजे प्रदर्शनकारीले कान्तिपुर टिभीमा ढुंगामुढा गरेका थिए । उनीहरूले बोरामा ढुंगा बोकेर लगेका थिए । करिब १५/२० जनाको समूहले 'यो कान्तिपुर टिभी, बाह्र भाइमध्येको एक हो' भन्दै ढुंगामुढा गरेको पाइयो । टेलिभिजनको गेट बन्द थियो । तर सँगै रहेको सीसी टिभी उनीहरूको पहिलो निशानामा पर्‍यो । गेटको सीसा फुटाएका उनीहरूले सीसी टिभी फुटाएर त्यसैले भवनको सीसामा प्रहार गरेका थिए । उनीहरूको ढुंगा प्रहारले कान्तिपुर टिभीको भवन र पार्किङमा रहेका सवारीसाधनमा क्षति पुग्यो । त्यसबेला टेलिभिजन प्रशासनले प्रहरीसँग मद्दत मागे पनि नपाएको

गुनासो गर्‍यो । पछि कर्फ्यु जारी भइसकेपछि प्रहरी आयो, र प्रदर्शनकारी भागे । उक्त आक्रमणका कारण टेलिभिजनको कार्यालयका भवनका करिब ५० वटा भ्यालको सीसा फुटेको छ । गेटमा क्षति पुगेको छ भने सीसी क्यामेरा फुटाइएको छ ।

५.५ अन्नपूर्ण पोष्टको कार्यालयमा ढुंगामुढा र आगजनी

करिब साढे तीन बजे प्रदर्शनकारीले अन्नपूर्ण पोस्ट दैनिकको कार्यालयमा ढुंगामुढा र आगजनी गरेका थिए । कार्यालयमा अर्कोदिनको पत्रिकाको तयारी भइरहेको थियो । पत्रकारहरू काम गरिरहेका थिए । त्यहीबेला 'बाह्र भाइमध्येको एक यो पनि हो' भन्दै बाहिरबाट ढुंगामुढा सुरु भएको थियो । पछि सडकबाट ढुंगामुढा गरिरहेको समूहलाई प्रहरीले रोकेपछि उनीहरू भवनको पछाडिपट्टि पुगे, त्यताबाट पनि उनीहरूले ढुंगामुढा गरे । सुरुमा २ जनामात्रै त्यहाँ पुगेका थिए, पछि ८/१० जनाको समूह भयो । पछाडिबाट आएका उनीहरूले भुइँतलामा रहेको सीसा फुटाए, तोडफोड गरे । आगजनी गरे । त्यहीबेला अन्नपूर्ण पोस्ट कार्यालयकै सुरक्षा गार्डहरूले आगो निभाए । जसकारण आगोले ठूलो रुप लिन पाएन, र ठूलो क्षति हुनबाट जोगियो । करिब साढे ४ बजे कर्फ्यु आदेश जारी भएपछि उनीहरू पनि त्यहाँबाट गए ।

५.६ पत्रकार सुरेश रजकको जलेको अवस्थामा शव फेला

एभिन्यूज टेलिभिजनमा कार्यरत, ३३ वर्षीय पत्रकार सुरेश रजक काठमाडौँ महानगरपालिका-१३, ताहाचलका स्थायी बासिन्दा हुन् । उनी पछिल्लो समय चन्द्रागिरी नगरपालिका-४, चुनिखेलमा घर बनाई श्रीमती सुजन मगियासहित बस्दै आएका थिए । त्यही घरमा लोकपथ डटकममा कार्यरत फोटो पत्रकार, उनका माईला दाई दिनेश रजकको परिवार पनि बस्दै आएको छ । ताहाचलमा भने जेठो दाई रमेश रजकको परिवार बस्दै आएको छ । मलेसिया गएर मजदुरी गरिरहेका सुरेश आमा बितेपछि घर फर्किएका थिए । त्यसपछि दाजु दिनेशकै सहयोगमा उनी पत्रकारिता क्षेत्रमा लागेका हुन् ।

चैत १५ गते उनको घरमा पारिवारिक भोज थियो, सबैलाई निम्तो दिएर दिउँसो बेलैमा घर आउने, र भोजमा सामेल हुने तयारीसहित उनी अफिस निस्किएका थिए । ७ वर्षदेखि एभिन्यूज टेलिभिजनमा कार्यरत उनी हाल क्यामेरा चिफ थिए । साहसिक पत्रकारितामा रमाउने आँटिलो स्वभावका उनी आफ्नो जिम्मेवारीमा अब्बल हुन रुचाउँथे, र जोखिमपूर्ण क्षेत्रमा काम गर्नका लागि उनी अनुभवी क्यामेरा

पर्सनकोरुपमा समेत परिचित थिए । सहकर्मीहरूका अनुसार एक्सक्लुसिभ फुटेजका लागि उनी जोखिम मोल्न पनि तयार हुन्थे । यसअघि एमसीसीविरुद्धको आन्दोलनमा रिपोर्टिङ गर्न जाँदासमेत उनलाई प्रदर्शनकारीले हानेको ठुंगाले चोट लागेको थियो । जसवापत उनले साहसिक पत्रकारिता पुरस्कारसमेत प्राप्त गरेका थिए ।

महाराजगञ्जस्थित एभिन्युज कार्यालयबाट ४ जना सहकर्मीहरूसँगै तीनकुनेमा खटिएका रजक त्यो दिन पनि आन्दोलन भड्किलो हुन सक्ने विषयमा सचेत थिए । सहकर्मीहरूका अनुसार त्यो दिन पनि एक्सक्लुसिभ फुटेज लिने उनको योजना थियो । करिब १० बजे एभिन्युज कार्यालयबाट तीनकुने खटिएका उनीहरूले नजिकैको कलेजमा मोटरसाइकल पार्किङ गरे, र रिपोर्टिङ सुरु गरे । उनीहरूले प्रदर्शनस्थलबाट प्रत्यक्ष प्रसारण पनि गरे ।

करिब पौने २ बजे जब उनी आगलागी भइरहेको घरमा चढे, त्यसपछि पनि उनले एभिन्युजको न्युज रुमसँग संवाद गरेका थिए, र आगलागी भइरहेको भवनबाट पनि लाइभ गरेका थिए ।

एभिन्युज समाचार कक्षका अनुसार सुरेशले २ : १४ बजेसम्म पनि लाइभ गरेका थिए । साढे २ बजेसम्म न्युज रुम र उनीबीच सम्पर्क थियो । त्यसपछि भने उनी सम्पर्कविहीन भए । सहकर्मीहरूका अनुसार साढे ३ बजेसम्म उनको फोनमा घण्टी गएको थियो । आगो दन्किन थालेपछि घरमाथि रहेका सबै मानिस तल भरे । तर सुरेश रजक तल आएनन् ।

न्युज रुमले पनि रजकसँग सम्पर्क गर्न प्रयास गरेको जनाएको छ भने यता सडकमा रहेका सहकर्मीले पनि उनलाई खोजिरहेका थिए । संयोग कस्तो छ भने उक्त दिनको रिपोर्टिङमा उनका सहकर्मी मात्रै होइन, उनका आफ्नै दाजु दिनेश रजक र भाज्जा राजेश रजक पनि तीनकुनेमै रिपोर्टिङमा थिए ।

उनी माथि खिचन गएको, तर तल नआएको थाहा भएपछि सहकर्मी, दाजु दिनेश र अन्य पत्रकारहरूले समेत खोजी सुरु गरे । नजिकै रहेका प्रहरीलाई खबर गरे, तर प्रहरीले तत्कालै उद्धारमा चासो नदिएको उनीहरूको गुनासो छ ।

त्यसबीचमा पत्रकारहरूले पटक-पटक माथि क्यामेरा पर्सन छुटेको छ भनेर खबर दिएपछि सशस्त्र प्रहरीका जवानहरूले खोजी गरे । तर मान्छे रहेको पत्ता लागेन । सशस्त्र प्रहरीका डीएसपीले त्यहाँ कुनै 'मानवीय क्षति' नभएको दाबी गरे । प्रहरीले पटक-पटक माथि चढेर हेरेको भन्दै त्यहाँ कुनै मानवीय

क्षति नभएको दाबी गरेको थियो । त्यसपछि अस्पतालतिर उनको खोजी सुरु भयो । दाजु दिनेश र सहकर्मीहरूले अस्पताल चाहारे, तर सुरेश कतै भेटिएनन् ।

एभिन्युजको व्यवस्थापनले प्रहरीसँग समन्वय गरेर उनको मोबाइलको लोकेसन हेर्दा करिब ५ : १५ बजेसम्म उनको फोनको लोकेसन त्यही आगलागी भएको भवनमा रहेको देखायो । त्यसपछि भने सबैको आशा मच्यो । त्यतिबेलासम्म आगो निम्ने क्रममा थियो । साँझ करिब ६ बजे आगजनी भएको सुनौली इन्द्रेणी सहकारीको भवनको तेस्रो तलामा राजकुमार सुवालको 'सुवाल ल एसोसिएट्स' सञ्चालित कोठामा आगोले जलिरहेको अवस्थामा उनको शव फेला परेको पाइयो ।

प्रहरीको मुचुल्काअनुसार शव पुरै जलेको, दुई वटै खुट्टा सिधा अगाडि पसारेर ढाड पिलरतर्फ अडेस लगाएको अवस्थामा कोठाको एउटा कुनामा शव फेला परेको थियो । भुँडमा उनको हातनजिकै एक थान मोबाइल जलेको अवस्थामा भेटिएको थियो । उनले चलाइरहेको अर्को मोबाइल र क्यामेरा भने भेटिएको छैन । उनको शरीर अधिकांश भाग जलिसकेको, नचिनेने अवस्थामा भेटिएको थियो । तर उनको पर्स र त्यहाँ रहेको पैसा, वरपर रहेका कागजसमेत पुरै जलेका थिएनन् । त्यही राति उनको शव मुचुल्कापछि त्रिवि शिक्षण अस्पताल लगिएको थियो । पोष्टमार्टम रिपोर्टअनुसार रजकको जलेर मृत्यु भएको देखिएको छ । उनको शव चैत २० गते दाहसंस्कार गरिएको थियो ।

५.७ किन भाग्न सकेनन् सुरेश ?

सुवाल ल एसोसिएट्सको कार्यालय रहेको जुन कोठामा रजकको शव भेटिएको छ, उक्त कोठाको मुल ढोका (चेन गेट)मा ताला लगाइएको थियो । प्रदर्शनकारीले माथि उक्लिने सिँढीसँगै रहेको भ्यालको सीसा फोडेर भित्र जाने बाटो बनाएका थिए । भित्रपट्टि भ्यालसँगै रहेको दराज भुँडमा ढलेपछि भ्यालबाट ओर्लिन पनि सहज भएको देखिन्छ । प्रदर्शनकारीसँगै पत्रकार रजक त्यही भ्यालबाट भित्र गएको देखिन्छ ।

तोडफोड र लुटपाट गर्दै भवनमा छिरेका प्रदर्शनकारीलाई पछ्याउँदै त्यहाँ पुगेका उनले उक्त कोठामा छिर्नेबेला भनेका छन्- *म यहाँ बिल्डिङमै छु । म खतरा ठाउँमा छु । मेरो भाइबर जोड्नु । म लाइभ गर्छु ।*

उनीसँगै क्यामेरा लिएर त्यही कोठासम्म पुगेका पत्रकारहरू प्रदर्शनकारीले लुटपाट र तोडफोड गरेको फुटेज खिचेपछि फर्किएका छन् । त्यसक्रममा प्रदर्शनकारीले 'आफूले गरिरहेको गलत काम किन खिचेको ?' भन्दै धम्क्याएका पत्रकारहरूको भनाइ छ । अरु पत्रकारहरू खिचेको छैन भन्दै तल झरेका थिए ।

आगलागी भएको उक्त भवन र कोठाका सन्दर्भमा सार्वजनिक भएका भिडियोले पत्रकार सुरेश रजक ल फर्म भएको कोठामा प्रवेश गर्दै गरेको, त्यहाँ प्रदर्शनकारीहरूको तोडफोडकै बीच फुटेज खिचिरहेको, र त्यहीबाट भाइबरमार्फत् पठाउँदै गरेको दृश्यहरू देखिन्छन् । त्यही बेला राष्ट्रिय झण्डा घाँटीमा बाँधेका, हेलमेट लगाएका, अनुहारमा पट्टिसमेत बाँधेकासहित केही प्रदर्शनकारीहरूले कोठामा रहेका फर्निचरलगायत सामान तोडफोड गरिरहेका देखिन्छन् । केहीले ती सामानहरू सडकतिर फ्याँकिरहेका देखिन्छन् ।

उक्त कोठाभित्रबाट भ्याल करिब ३/४ फिट अग्लो छ । जबकि त्यही भ्यालबाट उक्लिएर त्यहाँ गएका सबै फर्किए । तर पत्रकार रजक किन फर्किएनन् ? रजकमात्रै त्यहाँ रहेको भिडियो कुन समयको हो ? त्यहाँको दृश्य खिचेहरू को-को थिए ? अन्तिम अवस्थासम्म त्यहाँ को-को थिए ? आगो लागेपछि सबै भाग्दा उनी किन भागेनन् ? सबै फर्किएर बाहिर निस्कँदा रजक मात्रै किन निस्कन सकेनन् ? यी प्रश्नहरूको जवाफ खोजी गर्नुपर्ने देखिन्छ ।

अर्कोतिर उनले प्रयोग गरिरहेको क्यामेराको अवशेष किन भेटिएन ? उनका दुई वटा मोबाइलमध्ये एउटा मोबाइल सबै जसले कि कसैले लग्यो ? प्रदर्शनकारीहरूले सडकमै पहिले सीसीटिभी फुटाएर मात्रै अरु तोडफोड गर्न सुरु गरेका देखिन्छ । छेउमै उभिएर आफूहरूको हर्कतको भिडियो खिचिरहेको देखेपछि उनीहरूले क्यामेरा पर्सन रजकमाथि सांघातिक आक्रमण त गरेनन् ? कतै प्रदर्शनकारीले उनको क्यामेरा र मोबाइल खोसेर आक्रमण गरी बेहोस बनाएकै कारण त उनी त्यहाँबाट भाग्न नपाएका होइनन् ? यस्ता शंकास्पद प्रश्नहरू छन् ।

५.८ मिडियामाथि सुनियोजित आक्रमण

राजसंस्था ब्युँताउन सहयोग नगरेको, र गणतन्त्रको पक्षमा वकालत गरेको आरोपमा राजसंस्था पक्षधरहरू सञ्चार गृहप्रति रुष्ट देखिन्छन् । त्यसमाथि प्रदर्शनका कमाण्डर दुर्गा प्रसाईंले विगतदेखि नै

सञ्चार माध्यमहरूले भ्रष्ट गणतन्त्रको पक्षमा लेखिरहेको, तर राजसंस्थाको पक्षमा वकालत नगरेको भन्दै आक्रोस पोख्दै आएका थिए । जसकारण तीनकुनेमा प्रदर्शनको दिन सञ्चार माध्यम र मुलधारका सञ्चारमाध्यममा कार्यरत पत्रकारलाई सुनियोजित रूपमा 'टार्गेट' बनाएर आक्रमण गर्ने योजना बनाएको देखिन्छ ।

उक्त दिन बिहान उनीहरूले मुलधारका सञ्चारमाध्यमको कार्यालय कहाँ-कहाँ छ भनेर खोजी गर्ने, रेकी गर्ने र आक्रमणका लागि अनुकूल वातावरण बनाउन प्रयास गरेको देखिन्छ । त्यो दिन सञ्चार माध्यमहरूमा त्यस्ता फोन आएका थिए- जहाँ कार्यालय कहाँ छ भनेर सोधी खोजी गरिन्थ्यो, तर काम वा कार्यालय खोज्नुपर्ने कारण खुल्दैन थियो ।

उक्त दिन प्रदर्शनस्थलमा मञ्चबाटै राजसंस्थालाई असहयोग गर्ने 'बाह्र भाइ मिडिया'लाई 'आगजनी गर्नुपर्छ, आक्रमण गर्नुपर्छ, बाह्र भाइलाई तह लगाउनुपर्छ' भन्दै उत्तेजित भाषण गरिएको थियो भने प्रदर्शनकारीले योजना बनाएरै कान्तिपुर टिभी र अन्नपूर्ण पोस्टको कार्यालयतर्फ यात्रा तय गरेको देखिन्छ ।

अन्य मिडियाको पनि लोकेसन खोजी गरेको, तर नजिकमा पायक पर्ने स्थानमा नभएपछि उनीहरूलाई आक्रमण गर्न असहजता बनेको देखिन्छ । कार्यस्थलमा खटिएका पत्रकारहरूका अनुसार उक्त दिन मुलधारका मिडियाको कार्ड बोकेर काम गर्ने अवस्था थिएन । केही न्यु मिडियाका पत्रकारलाई आन्दोलनकारीको सहयोग देखिन्थ्यो । तर अन्य पत्रकार र सवारी साधनमाथि प्रदर्शनकारीको निशाना रहेको देखिन्थ्यो ।

मिडियाले आलोचना गरेको र समाचार लेखेकै आरोपमा मुलधारका मिडियामाथि 'बाह्र भाइ मिडिया' को भाष्य बनाएर आक्रमण सुरु भएको २०७९ माघदेखि हो । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) का सभापति रवि लामिछानेले २०७९ माघ २२ गते नागरिकतासम्बन्धी मुद्दामा सांसद र उपप्रधान तथा गृहमन्त्री पद गुमाएको भोकमा मुलधारका मिडियाका प्रकाशक र सम्पादकको नामै लिएर 'बाह्र भाइ मिडिया'ले आफूविरुद्ध षड्यन्त्र गरेको, फसाउन खोजिरहेको भन्दै गालीगलौज गरेका थिए । त्यसपछि सामाजिक सञ्जालमा 'बाह्र भाइ मिडिया'को भाष्य तय भएको र 'मिडिया हेट' सुरु भएको देखिन्छ ।

त्यसयता मुलधारका मिडियाले सामान्य आलोचना गर्दा होस् वा गलत कार्य र प्रवृत्तिको विरुद्धमा लेख्दा होस्, सर्वसाधारणदेखि राजनीतिक दलका नेताहरूसम्म र उनीहरूका समर्थकले समेत मिडियालाई 'बाह्र भाइ मिडिया' भनेर गाली गर्ने क्रम चलेको छ । यसरी समाचार लेखेकै आधारमा सञ्चार गृहमाथि सामाजिक सञ्जाल र अन्य डिजिटल स्पेसमा खुलेआम धाकधम्की दिनु मिडियामाथिको आक्रमण हो । प्रेस स्वतन्त्रताको गम्भीर उल्लंघन हो । यो आफ्नो स्वार्थअनुकूल नलेखेकै आधारमा मिडियामाथि गरिएको नियोजित आक्रमण हो ।

६. महासंघको प्रतिरोध

लोकतन्त्रमा शान्तिपूर्ण रुपमा विरोध र प्रदर्शन गर्न पाउनु नागरिकको संवैधानिक अधिकार नै हो । तर आन्दोलनको नाममा सञ्चारकर्मीको ज्यानै जाने, प्रेसलाई आतंकित र त्रसित बनाउने, रिपोर्टिङमा खटिएका पत्रकारलाई आक्रमण गर्ने जस्ता कार्य किमार्थ स्वीकार गर्न सकिदैन । नेपाल पत्रकार महासंघले तीनकुनेमा उक्त दिन भएको घटनामा तत्काल प्रतिरोध गर्‍यो, जनतालाई सुसूचित गराउने र विचार निर्माणमा सघाउने प्रेसजस्तो भरपर्दो सञ्चारसंस्थाहरू र सञ्चारकर्मीको ज्यानै लिने गरी भएको हमलाप्रति घोर आपत्ति, निन्दा र भर्त्सना गर्‍यो ।

जनतालाई सुसूचित गर्ने काममा खटिएका पत्रकार सुरेश रजकको श्रम गर्दा गर्दै हत्या भएको महासंघको प्रारम्भिक ठहर थियो । २०८१ चैत १६ मा स्थापना दिवस मनाउने तयारी गरेको महासंघले वार्षिकोत्सवलाई विरोध प्रदर्शनमा बदल्यो । उक्त दिन काठमाडौँको माइतीघरसहित देशैभरि एकसाथ पत्रकार सुरेश रजकको हत्या, मिडियामाथिको सुनियोजित आक्रमण र पत्रकार कुटपिटका विरुद्धमा विरोध प्रदर्शन भयो ।

महासंघले तत्काल आक्रमणमा परेका सञ्चार गृहको अनुगमन गर्‍यो भने क्षतिको विवरण संकलन गर्ने, पीडितलाई राहत तथा क्षतिपूर्ति र न्यायको मागसहित विरोध र दबावका कार्यक्रम अघि बढायो । यसबीचमा महासंघले समाचार कक्षमा कालोपट्टि बाँधेर काम गर्ने, ज्ञापनपत्र बुझाउने, गृहमन्त्रीलाई न्यायका लागि माग गर्दै म्यासेज गर्ने जस्ता दबावमूलक कार्यहरू गर्‍यो ।

महासंघले पूर्वअध्यक्षहरू, सरोकारवाला संगठनका अध्यक्षहरू, सम्पादकहरू, मानव अधिकार आयोग, प्रहरी, घाइते पत्रकार तथा पीडित परिवारसँग चरणबद्ध छलफल र परामर्श गरेको छ । महासंघले

पीडित परिवारलाई राहत, क्षतिपूर्ति र न्याय, घाइतेको उपचार तथा प्रेस स्वतन्त्रताको सुनिश्चितता गर्न सरकार र सरोकारवाला निकायसमक्ष दबाब तथा समन्वयकारी भूमिका निर्वाह गरिरहेको छ ।

७. रजक परिवारलाई न्याय र राहत

पत्रकार सुरेश रजक एभिन्युज टेलिभिजनमा करिब ७ वर्षदेखि कार्यरत थिए । क्यामेरा चिफकारुपमा कार्यरत उनले १० महिनादेखिको तलब पाएका थिएनन् । तीनकुने प्रदर्शनमा रिपोर्टिङ गर्दा गर्दै उनको ज्यान गएपछि भने एभिन्युज टेलिभिजनले परिवारलाई तलब र किरिया खर्चबापत् ३ लाख रुपैयाँ उपलब्ध गरायो । टेलिभिजन प्रशासनले बीमावापत् १० लाख रुपैयाँको बीमा भुक्तानी दाबी गरिएको जानकारी दिएको छ (एभिन्युजमा कार्यरत पत्रकारको बीमा गरेको वा नगरेकोबारे जानकारी नदिएको अवस्था छ) भने न्याय, थप राहत र क्षतिपूर्तिका लागि सरकारसँग माग गरेको छ । एभिन्युज टेलिभिजनले रजकको स्मृतिमा १० लाख रुपैयाँको अक्षयकोष स्थापना गर्ने पनि घोषणा गरेको छ ।

परिवारका सदस्यहरूले रजकको हत्या भएको दाबी गरेका छन् भने प्रहरीमा जाहेरीसमेत दिएका छन् । उनीहरूले तत्काल राहत र क्षतिपूर्तिसँगै घटनाका विषयमा गहन अनुसन्धान गरी हत्यामा संलग्नलाई कारवाही र कार्यस्थलमा आगजनी गरी मारिएका पत्रकार सुरेश रजकलाई शहीद घोषणा गर्न माग गरेका छन् ।

घटनापछि पीडित परिवारसँग प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओली, गृहमन्त्री रमेश लेखक, सञ्चारमन्त्री पृथ्वी सुब्बा गुरुङसहित सत्ता पक्ष र विपक्षका शीर्ष नेताहरू समेतले भेट गरी न्याय, राहत तथा क्षतिपूर्ति र परिवारका मागहरूका विषयमा आवश्यक पहल गर्ने आश्वासन दिएका छन् ।

मन्त्रिपरिषद्को २०८२ बैशाख ८ गते बसेको बैठकले पत्रकार रजकको परिवारलाई तत्काल क्षतिपूर्तिस्वरूप १० लाख रुपैयाँ दिने निर्णय गरेको छ । तर यो प्रतिवेदन सार्वजनिक हुँदासम्म परिवारले राहत रकम पाएका छैनन् ।

८. पत्रकार सुरक्षा र पछिल्लो अवस्था

प्रेस स्वतन्त्रता पत्रकार वा मिडिया क्षेत्रको मात्र मुद्दा होइन । नागरिकहरूको सुसूचित हुन पाउने संवैधानिक हकलाई सुनिश्चित गर्नका लागि पनि प्रेस स्वतन्त्रता अनिवार्य छ । नेपालको संविधान

२०७२ को प्रस्तावनामै प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताको ग्यारेण्टी गरिए पनि व्यवहारमा त्यसअनुरूपको वातावरण बन्न सकेको छैन ।

अहिले पनि कानूनहरु निर्माणको चरण निरन्तर छ । तर तीन वटै तहमा निर्माणाधीन प्रेससँग सम्बन्धित कानूनमा प्रेस स्वतन्त्रता प्रतिकूलका अभ्यासहरु भइरहेकै छन् । त्यसको ताजा उदाहरणकोरूपमा सामाजिक सञ्जालसम्बन्धी विधेयकलाई लिन सकिन्छ ।

कोही पनि पत्रकारले त्रासको वातावरणमा काम गर्न सक्दैन । जबसम्म पत्रकारले ढुक्कका साथ काम गर्न पाउने वातावरण बन्दैन, तबसम्म न त व्यावसायिक पत्रकारिताको विकास सम्भव छ, न त खुला समाजकै । त्यसकारण स्वतन्त्र र व्यावसायिक पत्रकारिताको विकास, विस्तार र प्रवर्द्धनका लागि पत्रकार र सञ्चार गृहको सुरक्षाको प्रत्याभूति हुनु आवश्यक छ ।

सञ्चार प्रविधिको नवीनतम् विकाससँगै प्रेस स्वतन्त्रताविरुद्ध अहिले देखिएका समस्याहरूलाई सम्बोधन गर्न एकातिर सरकारसँग कानुनी अभाव छ भने अर्कोतिर पत्रकारको भौतिक तथा सामाजिक सुरक्षाका लागि ठोस् पहलकदमी लिएको पाइदैन । संविधानबमोजिम प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताको सुनिश्चितताका लागि सरकारले आवश्यक नीति, कानून र कार्यक्रमहरू बनाएको छैन ।

पत्रकारको भौतिक, पेशागत तथा सामाजिक सुरक्षाको सुनिश्चितता भए मात्र व्यावसायिक पत्रकारिता सम्भव हुन्छ । विपद् होस् वा दुर्घटना वा कुनै आतंकवाद र भीडको रिपोर्टिङको बेलामै किन नहोस्, पत्रकारहरूको भौतिक सुरक्षाका लागि कुनै प्रबन्ध गरिएको छैन । यसका लागि न सरकारले नीतिगत व्यवस्था गरेको छ, न त मिडिया सञ्चालकहरूले नै त्यसमा लगानी छन् ।

यतिसम्म कि सामान्य दुर्घटना बीमा समेत नभएको अवस्थामा पत्रकारहरूले फिल्डमा खटिएर काम गर्न बाध्य छन् । मिडिया सञ्चालकहरू क्यामेरा लगायत उपकरणको बीमा गर्ने, तर पत्रकारको बीमा नगर्ने प्रवृत्ति देखिन्छ । पत्रकारको क्यामेरा फुटे बिमाबाट पैसा आउने, तर रिपोर्टरको टाउको फुटे आफैँ जिम्मेवार हुनुपर्ने विडम्बनाले व्यावसायिक पत्रकारिता गर्न हौस्याउँदैन ।

पेशागत तथा सामाजिक सुरक्षाको पाटो पनि उस्तै छ । अहिले पनि पत्रकारिता क्षेत्रमा तलब न्यून छ । सरकारले तोकेको न्यूनतम पारिश्रमिक समयानुकूल छैन, त्यही पनि धेरै सञ्चार गृहहरूले लागू गरेका छैनन् । अबै पनि धेरै पत्रकारहरू विना नियुक्तिपत्र काम गरिरहेका छन् । नियुक्ति पत्र नपाउने, अन्य

सेवा सुविधा र समयमा तलब नपाउनेमात्रै होइन, तलब नै नपाउने र जागिरबाट खाली हात बर्खास्ती बेहोर्नुपर्ने जस्ता कारुणिक अवस्था पत्रकारहरूले भोगिरहेका छन् ।

नेपाल पत्रकार महासंघले २०५६ सालदेखि निरन्तर प्रेस स्वतन्त्रता उल्लंघनका घटनाहरूको अनुगमन गर्दै आएको छ । तथ्यांकअनुसार २०८१ सालमा मात्रै कैलालीका पत्रकार सुरेश भुल र काठमाडौँका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या भएको छ भने योसँगै नेपालमा हत्या भएका पत्रकारको संख्या ३८ पुगेको देखिन्छ ।

महासंघको तथ्यांकअनुसार सन् २०२४ मे ४ देखि २०२५ अप्रिल ३० (२०८१ वैशाख २२ देखि २०८२ वैशाख १७) सम्मको अवधिमा प्रेस स्वतन्त्रता हनत्का ७३ वटा घटना रेकर्ड भएका छन् । गत वर्ष यस्तै एक वर्षको अवधिमा ६२ वटामात्रै घटना अभिलेख भएका थिए । यी ७३ घटनामा १५१ जना पत्रकार तथा सञ्चारकर्मी र ५ वटा सञ्चार संस्था पीडित भएका छन् ।

लोकतान्त्रिक राजनीतिक व्यवस्थामा समेत समाचार लेखेकै विषयमा प्रतिसोध राखेर होस् वा आवेगमा आएर होस्, कोही पनि पत्रकार र सञ्चार संस्थामाथि धाकधम्की दिने, कुटपिट गर्ने, आक्रमण गर्ने र ज्यानै लिनेसम्मको अपराध हुनु स्वभाविक अवस्था भने होइन । तसर्थ पत्रकारहरूको भौतिक, पेशागत तथा सामाजिक सुरक्षाका लागि सरकारले आवश्यक कानुनी, नीतिगत र कार्यक्रमहरू निर्माण गरी कार्यान्वयन गर्न विलम्ब गर्नु हुन्न ।

....

९. निष्कर्ष

प्रेस स्वतन्त्रता र व्यावसायिक पत्रकारिताका लागि भयमुक्त वातावरण मुख्य सर्त हो । तर नेपाली पत्रकारिता क्षेत्र अहिले पनि सुरक्षाका दृष्टिकोणले सन्तोष गर्न सकिने अवस्थामा छैन । भौतिक आक्रमण र पेसागत असुरक्षा दुवैले पत्रकारहरूलाई त्रासमा राखेको अवस्था छ । पछिल्लो समय सञ्चार प्रविधिको तीव्र विकासले पनि पत्रकारिता क्षेत्र र पत्रकारहरूको सुरक्षामा अभूतपूर्व चुनौतीहरू थपेको छ । एकातिर न्यु-मिडियाको प्रभावले आम नागरिकमाभक्त मिडियाप्रति विश्वासको खाडल गहिरिँदो छ भने अर्कोतिर लगानी अभाव, साघुरिँदो विज्ञापन बजार, दक्ष जनशक्ति र प्रविधिको अभावले सञ्चार माध्यमहरूमा पनि संकट सिर्जना भएको छ, जसको प्रत्यक्ष मारमा पत्रकारहरू पनि परेका छन् । सामाजिक सञ्जालमा लोकप्रियतावाद र 'गलत तथ्य तथा भ्रामक सूचना'को प्रसार बढ्दै गर्दा त्यसको लाभ उठाएर केही व्यक्तिहरूले आफ्ना गलत कार्यलाई भण्डाफोर गर्ने मिडियामाथि आधारहीन आक्षेप लगाउने, धाकधम्की दिने, गालीगलौज गर्ने र आक्रमण गर्ने जस्ता प्रवृत्तिसमेत मौलाएको देखिन्छ ।

विरोध प्रदर्शनका कार्यक्रमहरूमा सामान्य निहुँमा पत्रकारहरूमाथि आक्रमण गर्ने तथा आन्दोलनकारी र प्रहरीको गैरजिम्मेवारीपनाले पत्रकारको जिउ ज्यान जोखिममा परेका घटना बढ्दो क्रममा छन् । जसकारण पत्रकारहरू भौतिक, आर्थिक तथा सामाजिकरूपमा त्रासको दैनिकी बाँचिरहेका छन् ।

२०८१ चैत १५ गते काठमाडौँको तीनकुनेमा राजसंस्था ब्युँताउने भन्दै 'राष्ट्र, राष्ट्रियता, धर्म, संस्कृति र नागरिक बचाउ महाअभियान' ले गरेको प्रदर्शन हिंसात्मक बनेको, पत्रकार सुरेश रजकको हत्या भएको, प्रदर्शनस्थलमा पत्रकारहरूमाथि हातपात भएको तथा सञ्चार गृहको कार्यालयमा ढुंगामुढा र आगजनी भएको सन्दर्भमा अध्ययन समितिले स्थलगत अवलोकन, प्रत्यक्षदर्शीहरूसँग कुराकानी, रिपोर्टिङमा खटिएका तथा घाइते पत्रकार, पीडित, प्रहरीको घटना विवरण र सरोकारवालाहरूसँग छलफल समेत गरिसकेपछि अध्ययन समिति निम्न निष्कर्षहरूमा पुगेको छ ।

- उक्त दिनको कार्यक्रम नै प्रतिसोधपूर्ण ढंगले तय भएको, उक्त हिंसात्मक प्रदर्शनका मुख्य योजनाकार, पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र शाहसँगको संवादपछि आन्दोलनको कमाण्डर समेत तोकिएका दुर्गा प्रसाईँ रहेको तथा उनले नै प्रदर्शनस्थलमा उच्छृंखलता प्रदर्शन गरी भीडलाई उत्तेजित पारी उक्साउने कार्य गरेको ।

- प्रदर्शनस्थलमा रहेको मञ्चबाट वक्ताहरूले 'बाह्र भाइ मिडिया' लाई आक्रमण गर्नुपर्छ, जलाउनुपर्छ भन्दै भाषण गरेको, प्रदर्शनकारीको बोली र हाउभाउ तथा योजनाले सञ्चार माध्यमहरू र पत्रकारहरूलाई सुनियोजितरूपमा 'टार्गेट' बनाएर आक्रमण गर्ने पूर्वयोजना रहेको,
- उक्त योजनाअनुरूप नै कान्तिपुर टिभी र अन्नपूर्ण पोष्ट दैनिकको भवनमा ढुंगा प्रहार, तोडफोड र आगजनी भएको, हिमालयन टेलिभिजनको सवारी साधनमा तोडफोड भएको,
- प्रदर्शनकारीहरूको बोली र हाउभाउले मुलधारका मिडियाका पत्रकारहरूलाई परिचय खुलाउँदा आक्रमण हुने त्रास महसुस भएको, परिचयपत्र र मिडियाको लोगो राखिएको बुम लुकाएर काम गर्नुपरेको,
- फोटो/भिडियो खिचेको आरोपमा अनलाइनखबरका पत्रकार दिनेश गौतममाथि प्रदर्शनकारीहरूले आक्रमण गरेको,
- प्रदर्शनकै रिपोर्टिङका क्रममा दि हिमालयन टाइम्सका फोटो पत्रकार राजेश गुरुङको खुट्टामा अश्रु ग्यास लागेर घाइते भएको,
- प्रदर्शनकारीले ढुंगा प्रहार गर्दा अन्नपूर्ण पोस्टको कार्यालयमा काम गरिरहेका पत्रकार अभिषेक महर्जनको क्यामेरा र मोबाइल फुटेको,
- घटनापछि पनि सामाजिक सञ्जालमार्फत् 'बाह्र भाइ मिडिया'लाई 'आगो लगाउनुपर्छ, आक्रमण गर्नुपर्छ, ठीक्क पऱ्यो' भन्दै आक्रमण भएको,

पत्रकार सुरेश रजकका सम्बन्धमा :

- एभिन्यूज टेलिभिजनमा कार्यरत पत्रकार सुरेश रजकको शव आगजनी भएको भवनको तेश्रो तलामा जलेको अवस्थामा भेटिएको,
- शव पुरै जलेको, दुई वटै खुट्टा सीधा अगाडि पसारेर ढाड पिलरतर्फ अडेस लगाएको नचिनिने अवस्थामा कोठाको एउटा कुनामा फेला परेको प्रहरी मुचुल्का,
- उनको पर्स र त्यहाँ रहेको पैसा, वरपर रहेका कागजहरू समेत पुरै नजलेको अवस्थामा पाइएको,

- भुइँमा उनको हातनजिकै एक थान मोबाइल जलेको अवस्थामा भेटिएको, तर उनले प्रयोग गरिरहेको क्यामेरा र अर्को मोबाइल नभेटिएको,
- उनी करिब २ बजे उक्त भवनमा रिपोर्टिङका लागि गएको, त्यही भवनबाट २ : १४ बजेसम्म लाइभ गरेको, साढे २ बजेसम्म न्युज रुम र उनीबीच सम्पर्क रहेको, र त्यसपछि सम्पर्क टुटेको,
- साढे ३ बजेसम्म उनको फोनमा घण्टी गएको, त्यसपछि 'अफ' देखाएको, तर ५ : १५ बजेसम्म मोबाइलको लोकेसन ट्र्याक भएको, करिब ६ बजे उनको शव फेला परेको,
- शव उठाएपछि घटनास्थलमा प्रहरीले सिलबन्दी नगरेको र प्रमाणहरू संकलन नगरेको,
- पोष्टमार्टम रिपोर्टले रजकको जलेर मृत्यु भएको देखिएको,
- उनी आगलागी भइरहेको भवनमा रहेकोबारे सहकर्मीहरू, दाजु दिनेश रजकसहित पत्रकारहरूले जानकारी दिएपनि प्रहरीले उद्धारमा समन्वय नगरेको,
- धेरैपटक गुनासो गरेपछि सशस्त्र प्रहरीले केही जवानहरूलाई भवनमा पठाई त्यहाँ कोही पनि मानिस नभएको घोषणा गरेको,
- उक्त भवनमा आगजनी गर्ने प्रदर्शनकारीले नै आगो निभाउन आएको दमकललाई अवरोध गरी आउन नदिएको,
- ल फर्म रहेको कोठामा भ्यालको सीसा तोडफोड गरेर भित्र प्रवेश गरेपछि उनीहरूसँगै पत्रकारहरू प्रवेश गरेको, पत्रकार रजकले उक्त कोठामा छिर्नेबेला 'म यहाँ बिल्डिङमै छु । म खतरा ठाउँमा छु । मलाई भाइवरमा जोडिदिनु' भनेर समाचार कक्षलाई भनेको,
- प्रदर्शनकारीहरूले लुटपाट र तोडफोड गरेको फुटेज खिचेपछि प्रदर्शनकारीले किन खिचेको ? भन्दै पत्रकारलाई धम्क्याएको, जवाफमा 'खिचेको छैन' भन्दै अरु पत्रकारहरू तल झरेको,
- प्रदर्शनकारी र पत्रकारहरूमाथि रहेकै बेला उक्त भवनमा प्रदर्शनकारीद्वारा आगजनी गरिएको,
- पत्रकार रजकले भिडियो खिचिरहेको कोठामा घाँटीमा राष्ट्रिय झण्डा भिरेका, हेलमेट लगाएका, अनुहारमा पट्टि बाँधेकासमेत केही प्रदर्शनकारीहरूले कोठामा रहेका फर्निचर लगायत सामानहरू तोडफोड गरेको,
- आगो बढ्दै गएपछि उक्त घरबाट मानिसहरू बाहिरिएको, तर रजक बाहिर नआएको,

यसबाहेक उक्त दिनको घटनाक्रमबारे सार्वजनिक भएका भिडियोमा पत्रकार सुरेश रजक ल फर्म भएका कोठामा प्रवेश गर्दै गरेको, त्यहाँ प्रदर्शनकारीहरूको तोडफोडकै बीच फुटेज खिचिरहेको, र त्यहीबाट भाइबरमार्फत् पठाउँदै गरेको दृश्यहरू देखिन्छन् ।

यसरी मुलतः सबै जना त्यहाँबाट फर्किसक्दा पनि पत्रकार सुरेश रजक किन फर्किन पाएनन् ? भन्ने प्रश्न उब्जिन्छ । उक्त कोठाभित्रबाट भ्याल करिब ३/४ फिटमात्र अग्लो छ । जबकि त्यही भ्यालबाट उक्लिएर त्यहाँ गएका सबै फर्किँदा पत्रकार रजक किन फर्किन सकेनन् ?

रजकमात्रै त्यहाँ रहेको भिडियो कुन समयको हो ? त्यहाँको दृश्य खिच्नेहरू को-को थिए ? अन्तिम अवस्थासम्म त्यहाँ को-को थिए ? आगो लागेपछि सबै भाग्दा उनी किन भागेनन् ? सबै फर्किएर बाहिर निस्कँदा रजक मात्रै किन निस्कन सकेनन् ? यी प्रश्नहरूको जवाफ खोजी गर्नुपर्ने देखिन्छ ।

अर्कोतिर उनले प्रयोग गरिरहेको क्यामेराको अवशेष किन भेटिएन ? उनका दुई वटा मोबाइलमध्ये एउटा मोबाइल सबै जसले कि कसैले लग्यो ? कतै प्रदर्शनकारीहरूले आफूहरू देखिने गरी भिडियो खिचिरहेको देखेपछि क्यामेरा पर्सन रजकमाथि सांघातिक आक्रमण त गरेनन् ? कतै प्रदर्शनकारीले उनको क्यामेरा र मोबाइल खोसेर आक्रमण गरी बेहोस् बनाएकै कारण त उनी त्यहाँबाट भाग्न नपाएका होइनन् ? यस्ता शंकास्पद प्रश्नहरू उब्जिएका छन् ।

यी तथ्यहरू केलाउँदा प्रदर्शनकारीहरूको आक्रोस र राज्यको लापरवाहीका बीच उक्त भवनमा प्रदर्शनकारीले आगजनी गरेर पत्रकार सुरेश रजकको हत्या भएको देखिन्छ । उनको शवको प्रकृति, क्यामेरा र मोबाइल नभेटिएको तथा त्यहाँ प्रदर्शनकारीहरूले पत्रकारलाई दिएको धाकधम्की तथा उनीहरूको शंकास्पद गतिविधि, त्यहाँबाट उनीमात्रै फर्किन नसकेकोसमेतलाई आधार मान्दा त्यहाँ लुटपाट र तोडफोड गरिरहेको भिडियो खिचेको आवेगमा प्रदर्शनकारीहरूले आक्रमण गरी उनलाई भाग्न नसक्ने गरी घाइते बनाएका कारण बाहिर आउन नसक्दा जलेर ज्यान गएको हुन सक्ने आशंका उब्जिएको कारण समेतले उनको हत्या रहस्यमय छ ।

कार्यस्थलमा खटिएको पत्रकार न राज्य पक्षको हो, न प्रदर्शनकारी । कुनै पनि गतिविधिको सत्यतथ्य उजागर गर्नु पत्रकारिताको आधारभूत कर्म नै हो । पत्रकार रजक त्यसदिन त्यहाँ आफ्नो जिम्मेवारी नै निभाइरहेका थिए । उनी कार्यस्थलमा खटिएकै बेला प्रदर्शनकारीहरूले आगजनी गरेका कारण उनको

मृत्यु भएको देखिँदा नेपाल पत्रकार महासंघले प्रारम्भिकरूपमै पत्रकार रजकको हत्या भएको भनेको, र अध्ययनका क्रममा प्राप्त विवरणहरूले समेत राजसंस्थाको पक्षमा हिंसात्मक प्रदर्शनमा उत्रिएको समूहले नै उनको हत्या गरेको देखिन्छ ।

कार्यस्थलमा खटिएका पत्रकारको सुरक्षा गर्नु राज्यकै प्रमुख दायित्व हो । आगजनी भएको भवनमा पत्रकार थुनिएको विषयमा पटक-पटक जानकारी दिँदा समेत प्रहरीले तत्काल उद्धार र आगलागी नियन्त्रणमा उच्च सक्रियता नदेखाउनुले पनि रजकको हत्यामा सहयोगी भूमिका खेलेको देखिन्छ ।

कार्यस्थलमा काम गर्दा गर्दै एउटा पत्रकारको ज्यान जानु अन्तर्राष्ट्रियरूपमा राज्यकालागि नै लज्जाको विषय पनि हो । यो एउटा पत्रकारको हत्या वा प्रेस स्वतन्त्रतामाथिको आक्रमणमात्रै होइन, एउटा पत्रकारको कर्मबाट पाउने हजारौँ नागरिकले पाउने सूचनाको अधिकारको पनि हत्या हो ।

१०. सुझावहरू

१०.१ सरकारका लागि

- पत्रकार सुरेश रजकको रहस्यमय हत्याका सम्बन्धमा स्वतन्त्र छानविन गरी सत्यतथ्य पत्ता लगाई दोषीलाई कारबाहीको दायरामा ल्याउन उच्चस्तरीय छानविन समिति गठन गर्न विलम्ब गर्न नहुने ।
- पत्रकार रजक आन्दोलनकारी होइनन्, कार्यस्थलमा खटिएका श्रमजीवी पत्रकार हुन् । काम गर्दा गर्दै उनको ज्यान गुमेको छ । त्यसकारण सरकारले पत्रकार रजकलाई आन्दोलनकारीलाई भन्दा फरक व्यवहार गर्नुपर्छ । रजकलाई शहीद घोषणा गरी सम्मानजनक राहत र उनको परिवारिक सुरक्षाको जिम्मेवारी लिनुपर्ने ।
- तीनकुनेमा प्रदर्शनका क्रममा भएको तोडफोडबाट क्षति व्यहोरेका सञ्चार गृहलाई उचित क्षतिपूर्ति दिनुपर्ने, भयमुक्त वातावरणमा काम गर्न पाउने गरी सञ्चार गृहको सुरक्षा सुनिश्चितता गर्नुपर्ने ।
- प्रेस स्वतन्त्रता उल्लंघनका बह्दो घटनाक्रम, सञ्चार क्षेत्रमा देखिएका नवीनतम् चुनौतीहरूको समाधान र व्यवस्थापनका लागि आवश्यक नीतिगत तथा कानुनी सुधारका लागि वरिष्ठ पत्रकार र विज्ञहरूसहितको सुझाव समिति गठन गर्नुपर्ने ।

- पत्रकारहरूको भौतिक, पेशागत तथा सामाजिक सुरक्षासम्बन्धी व्यवस्थाहरू लागू भए/नभएको अनुगमन गरी त्यसको सुनिश्चितता गर्नुपर्ने, लागू नगर्ने सञ्चार गृहविरुद्ध कडा कदम चाल्नुपर्ने ।
- प्रेस स्वतन्त्रतासम्बन्धी घटनाहरूको उपचारका लागि अलग्गै कानून निर्माण गरी कार्यान्वयन गर्नुपर्ने । साथै, प्रेससम्बन्धी कानून निर्माण गर्दा पूर्ण प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतासम्बन्धी संवैधानिक व्यवस्थालाई ध्यानमा राखेर प्रेसमैत्री कानून निर्माण गर्नुपर्ने ।
- हाल संसद्मा छलफलमा रहेका सामाजिक सञ्जाल र मिडिया काउन्सिल लगायत विधेयकहरू महासंघसहित सरोकारवालाको सुझावमोजिम अगाडि बढाउनुपर्ने ।
- पत्रकारको भौतिक सुरक्षासम्बन्धी नीति तर्जुमा गरी लागू गर्नुपर्ने ।
- श्रमजीवी पत्रकार ऐनमा समयानुकूल संशोधन, पत्रकारहरूको न्यूनतम पारिश्रमिक वृद्धि तथा ऐन कार्यान्वयनको अवस्थाबारे अनुगमन गरी कडाईका साथ लागू गर्नुपर्ने ।
- हाल सरकारले पत्रकारहरूको दुर्घटना बीमा गर्दै आएकोमा उक्त व्यवस्था पर्याप्त र प्रभावकारी नभएकाले यसको सट्टा सञ्चार गृहले पत्रकारहरूलाई सामाजिक सुरक्षा कोषमा अनिवार्य आवद्ध गराउने कानूनी व्यवस्था गर्नुपर्ने ।
- आन्दोलन, धर्ना, विरोधका कार्यक्रम तथा कुनै पनि घटनामा राज्यका तर्फबाट नियन्त्रण गर्दा प्रहरीले पत्रकारको सुरक्षाप्रति संवेदनशील भई सतर्कता अपनाउनुपर्ने ।

१०.२ अभिन्युज टेलिभिजनका लागि :

- पत्रकार सुरेश रजकका लागि हाल घोषणा भएको बीमा रकम यथासक्य चाँडो उपलब्ध गराउनुपर्ने ।
- रजकले ७ वर्षसम्म काम गरेको अवधिको सामाजिक सुरक्षासहित ऐनबमोजिमको सम्पूर्ण सेवा सुविधा उपलब्ध गराउनुपर्ने ।
- पत्रकारहरूलाई नियमित तलब, नियुक्ति पत्र र दुर्घटना बीमा गरेको सुनिश्चितता गर्नुपर्ने ।

१०.३ सञ्चार गृहहरूका लागि :

- पत्रकारहरूलाई अनिवार्यरूपमा सामाजिक सुरक्षा कोषमा आवद्ध गराउनुपर्ने ।
- पत्रकारिताका आधारभूत सिद्धान्त र मर्महरूलाई ख्यालमा राख्दै समाचार संकलन र प्रकाशन गर्दा पत्रकार आचारसंहिताको पूर्ण पालनासहितको व्यावसायिक पत्रकारितालाई प्रवर्द्धन गर्नुपर्ने ।
- सञ्चार गृहहरूले पत्रकारहरूलाई भौतिक सुरक्षासम्बन्धी तालिम दिएर मात्रै फिल्डमा खटाउनुपर्ने, समाचार कक्षहरूले 'पहिले आफ्नो सुरक्षा, त्यसपछि मात्रै समाचार' भन्ने नीति तय गरी लागू गर्नुपर्ने ।
- आन्दोलन, धर्ना, विरोधका कार्यक्रम तथा कुनै पनि घटनाको रिपोर्टिङमा पत्रकार पठाउँदा सम्भावित जोखिम आंकलन गरी आवश्यक सतर्कता र सुरक्षा उपकरणसहित खटाउनुपर्ने ।
- श्रमजीवी पत्रकार ऐनबमोजिम नियुक्ति पत्र, पारिश्रमिक र सेवासुविधाको ग्यारेण्टी गर्नुपर्ने ।
- लैंगिक समानता र सामाजिक समावेशीकरण नीति तय गरी लागू गर्नुपर्ने ।

१०.४ नेपाल पत्रकार महासंघका लागि :

- पत्रकार सुरेश रजकको हत्यामा जोडिएका शंकास्पद व्यक्तिहरूलाई विपक्षी बनाई ज्यानसम्बन्धी कसुरमा महासंघले किटानी जाहेरी दिनुपर्ने ।
- पत्रकारको भौतिक, पेशागत तथा सामाजिक सुरक्षाको ग्यारेण्टी गर्न निरन्तर पहलकदमी र दबाव दिनुपर्ने ।
- पत्रकारहरूका लागि भौतिक सुरक्षासम्बन्धी तालिमको म्यानुअल तयार गरी देशभरि तालिम अभियान सञ्चालन गर्नुपर्ने ।
- पत्रकारहरूलाई सामाजिक सुरक्षा कोषमा अनिवार्य आवद्ध गराउन संवाद तथा दबाव अभियान सञ्चालन गर्नुपर्ने ।
- प्रेस स्वतन्त्रता उल्लंघनका बढ्दो घटनाक्रम, सञ्चार क्षेत्रमा देखिएका नवीनतम् चुनौतीहरूको समाधान र व्यवस्थापनका लागि आवश्यक नीतिगत तथा कानुनी सुधारमा जोड दिनुपर्ने ।

अनुसूची

स्थानीय प्रत्यक्षदर्शी, प्रहरी र पत्रकारहरूको भनाइ

१. **आगजनी भएको ल फर्मका सञ्चालक राजकुमार सुवाल :** आगलागी हुँदा म भक्तपुरमा थिएँ । सुन्नेबित्तिकै दौडिएर आएँ । महत्वपूर्ण कागजपत्र केही निकाल्न सकिन्छ कि भनेर हेर्दा जलेर सबै सकिएको थियो । मेरो सबै सर्तिफिकेटहरू, पुस्तकहरू, कागजातहरू, के-के भन्ने ? खासमा मेरो २५ वर्षे वकालत जीवनको सबै कुरा जलेर खरानी भयो । त्यो दिन यहाँ जे भयो, त्यो राजनीतिको खोल ओढेर गरिएको अपराध हो । यस्तो कार्य गर्नेहरूलाई कानुनको दायरामा नल्याउने हो भने फेरि पनि यस्ता कार्यहरू भइरहन्छन् । जहाँसम्म पत्रकार सुरेश रजकजीको कुरा छ, त्यसमा मेरो पहिलो कुरा त, एउटा पत्रकार भएको हिसाबले मेरो ल फर्ममा अपराध गर्नेहरू जसरी तोडफोड गरेर पसे, उहाँ पनि त्यसैगरी यहाँ आउनुभएको देखिन्छ । त्यसो गर्नु हुन्थ्यो कि हुँदैन थियो ? यो मेरो तपाईंहरूका लागि पनि प्रश्न हो । उहाँको मृत्युको सन्दर्भमा केलाएर हेर्ने हो भने त्यो पनि निकै शंकास्पद देखिन्छ । उहाँ त्यतिका मान्छेहरू निस्किएर जाउन्जेल किन निस्कनुभएन ? भनेर म अचम्ममा पर्छु । कतै आन्दोलनकारीहरूले सुनियोजित रूपमै उहाँमाथि आक्रमण पो गरे कि भन्ने पनि देखिन्छ । यो कोठा (आफ्नो ल फर्म रहेको कोठामा देखाउँदै) को त्यो भ्यालवाट उहाँहरू आइसकेपछि फर्किनका लागि केही समस्या छैन । त्यो उमेरको मान्छे, यहाँबाट सजिलै भाग्न सक्ने अवस्था छ । यहाँनेर (शव भेटिएको ठाउँ देखाउँदै) उहाँको शव भेटिएको छ, त्यो हिसाबले हेर्दा उहाँमाथि सांघातिक हमला भएको हो कि भन्ने लाग्छ । किनभने आगो लागेपछि सबैभन्दा पहिले त मान्छेले भाग्न खोज्छ, तर उहाँले भाग्न खोजेको जस्तो देखिँदैन । उहाँको एउटा मोबाइलमात्रै भेटिएको छ, तर क्यामेरा र अर्को मोबाइल भेटिएको छैन । त्यसले पनि उहाँमाथि सांघातिक हमला र लुटपाट समेत भएको आशंका गर्ने ठाउँहरू देखिन्छ ।

२. **शवको मुचुल्का गर्न खटिएका प्रहरीको भनाइ :** हामीले भेट्दा उहाँको शव पुरै जलेको अवस्थामा थियो । शव दुई वटै खुट्टा सिधा अगाडी पसारेर ढाड पिलरतर्फ अडेस लगाएको अवस्थामा भेटिएको थियो । अगाडिपट्टि मोबाइलको कंकाल जस्तो मात्र थियो । जुन पुरै जलिसकेको थियो । उहाँको अर्को मोबाइल र क्यामेरा चाँहिँ भेटाएनौं । हाम्रो टोलीले शव निकालेर राति करिब ९ बजेतिर टिचिङ अस्पताल पुर्याएको हो ।

३. **एभिन्युज टेलिभिजनका समाचार प्रमुख केदार कोइराला :** चैत १५ गते शुक्रबार तीनकुने क्षेत्रमा सुरेश रजकसहित चार जना साथीहरूलाई खटाइएको थियो । मैले नै उहाँहरूलाई खटाएको हुँ । त्यो नियमित समाचार संकलन हो, यस्तो नै हुनुपर्छ, गर्नुपर्छ भन्ने कुनै दबाव थिएन । त्यही पनि हाम्रो सबै साथीहरूले सकेसम्म राम्रो गर्नुपर्छ भनेर इफोर्ट लगाइरहनुभएकै हुन्छ । सुरेशले लाइभ गरिरहेका थिए । राम्रो भइरहेको थियो । म आफैँ एमसीआरमा थिएँ । करिब साढे २ बजेपछि चाँहिँ उनीसँगको सम्पर्क भएन । त्यसपछि मैले त्यहाँ हुने साथीहरूलाई सोधें । पछि उनी आगलागी भएको भवनमा फसेको थाहा पाएपछि तुरुन्तै हामी त्यहाँ पुग्यौं । माथि आगो लागिरहेको थियो, हामीले दमकलका लागि अनुरोध गर्‍यौं । आफैँ जान सक्ने अवस्था थिएन । प्रहरीलाई सोध्दा मानवीय क्षति छैन, कोही छैन भन्यो । त्यसपछि हामीले अस्पतालहरूमा खोज्यौं । तर सुरेश भेटिएनन् । हामी फेरि तीनकुने नै पुग्यौं । पछि दमकलले आगो निभाइरहेको थियो । तेस्रो तलामा लास भेटियो भनेर हल्ला भयो, गएर हेर्दा चिनिने अवस्था थिएन । हामीले एउटा साहसी र कर्मठ सहकर्मी गुमायौं ।

४. **एभिन्युज टेलिभिजनका मानव संशाधन विभागका प्रमुख सुशील फुयाँल :** हामीले ऊ त्यो भवनमा छ भन्ने थाहा पाउनेबित्तिकै उद्धारका लागि पहल गर्‍यौं । म आफैँ त्यहाँ पुगें । तर हामीले गुहार मागेको कसैले सुनेन । सुरेश त्यो भवनमा दिउँसो करिब २ बजे छिरेको थियो, एमसीआरको रेकर्ड हेर्दा रिब २ : १४ सम्म उसले त्यहाँको दृश्य खिचेको थियो । सुरुमा एकपटक आगो लागेर पनि निभाइएको थियो । तर साढे २ बजे फेरि त्यहाँ आगो लाग्यो । त्यसपछि उनी सम्पर्कविहीन भयो । हामीले फोन गर्दा फोन लाग्यो, तर उठेन । पटक पटक गुहार गर्दा

प्रहरी र सशस्त्र प्रहरीले माथि कोही छैन, कुनै मानवीय क्षति छैन भनेर दाबी गरे । त्यसमाथि हामी उनी घाइते भएर कतै अस्पताल लगिएको छ कि भनेर त्यसतर्फ गयौं । म आफैं केएमसी, भरोसा, सिभिललगायत अस्पताल पुगें । तर भेटिएन । हामीले प्रहरीसँग समन्वय गरेर लोकेसन ट्र्याक गर्‍यौं, पछि ५ : १५ बजेसम्म पनि उनी त्यही आगलागी भएको लोकेसनमा देखियो । हामीसँग रुने, कराउनेबाहेक कुनै उपाय थिएन । प्रदर्शनकारीले आगो लगाए, उनीहरूले दमकल आउन दिएनन्, प्रहरीलाई गुहार माग्दा पनि उद्धार भएन । मान्छे आगोमा जलेर मर्दा शरीर यताउता छटपटी हुनुपर्ने हो । त्यसो गर्दा ऊ घोप्टो पर्नुपर्ने हो । तर त्यस्तो भएको देखिदिएन । उसलाई कोही भिजिलान्तेले आक्रमण गरेर मारेको हुन सक्छ । त्यहाँ आवागमन भएको भिडियोहरू हेर्दा पनि त्यो शंकास्पद छ । यसको छानबिन हुनुपर्छ ।

५. कान्तिपुर टिभीका पत्रकार रुपेश श्रेष्ठ : राजावादीको प्रदर्शनले सवारीसाधन नचल्ने पूर्वअनुमान गरेर बिहान ९ बजे नै तीनकुनेस्थित कान्तिपुर टेलिभिजनमा पुगेको थिएँ । बाटामा प्रहरी र सुरक्षाकर्मी चोक-चोकमा बस्ने अनि सुरक्षा दिने गरेको देखिएको थियो । सार्वजनिक यातायात कम चलेका थिए । बिहानको अवस्था सामान्य नै थियो । बिस्तारै तीनकुने क्षेत्रमा अलि-अलि मान्छे भेला हुँदै गए । कान्तिपुर टेलिभिजनका लागि हामीले साढे १० बजे दुई ठाउँ (तीनकुने र माइतीघर चोक) बाट लाइभ गर्ने योजना बनाएका थियौं । हाम्रा सहकर्मीले माइतीघर चोक र भृकुटीमण्डपमा मानिसहरू फाट्फुट्ट भेला हुँदै गरेको जनाएका थिए । साढे १० बजेतिर माइतीघरतर्फ ठाउँ-ठाउँबाट स-सानो च्याली भेला हुँदै छ भन्ने जानकारी आयो । माइतीघरमा त्यति धेरै भीडभाड छैन भन्ने थियो । साढे १० बजेसम्म तीनकुनेमा भने मानिसहरू करिब-करिब थिएनन् भन्दा पनि हुन्छ । ५०/१०० जना फाट्फुट्ट ठूलो चौरमा भेला हुँदै गरेजस्तो देखिने तर यहाँ सभा हुन्छ भन्ने खालको उपस्थिति थिएन । बिस्तारै १२ बजेपछि मानिसको हिँडडुल बढ्न थाल्यो । भन्दा बोकेका मानिस बढ्दै गरेको हामीले आभास गर्‍यौं । कान्तिपुर टेलिभिजनकै अगाडि साढे १२ बजेपछि नारावाजी सुरु भयो । तीनकुने र कोटेश्वरबाट जुलुस आएको थियो । चाबहिलतिरबाट मोटरसाइकल च्याली आएको थियो । उनीहरू बानेश्वरतिर फर्केर नारावाजी गरेको देखिन्थ्यो । सुरक्षाकर्मी बार लगाएर बसेका थिए । साढे १२ आसपाससम्म त्यो चली नै रहेको थियो । सवा एक बजे आसपास एउटा सेतो गाडी आयो । भ्यालबाट टाउको निकालेका दुई जना मान्छे गाडीमा देखिए । अरू गाडी गुडिरहेका थिएनन् । एउटा गाडी हुलमुल भएको ठाउँ अर्थात् तीनकुनेबाट हुईकिएर सुरक्षाकर्मीको बार बसेको ठाउँमा एकैछिन रोकियो । एकछिन वादविवाद गरेर पेल्लै-पेल्लै गयो । गइसकेपछि थाहा भयो कि त्यो गाडी दुर्गा प्रसाईंको रहेछ । त्यसपछि धकेलाधकेल सुरु भयो । त्यसभन्दा अगाडि सभा र सम्बोधन केही भएको थिएन । मात्र मान्छेको भीडभाड भइरहेको थियो । 'दुर्गा प्रसाईं आउँदै छन्' भन्ने सुनियो । प्रसाईं आइसकेपछि सभा सुरु हुने भन्ने अनुमान थियो । तर प्रसाईं सभा स्थलतर्फ गएनन्, सुरक्षाकर्मीलाई पेल्लै-पेल्लै अगाडि गए । उनी पास भएर कहाँ गएँ ? हराए । नारावाजी गरिरहेकाहरू बानेश्वरतिर अगाडि बढ्न खोजे । सुरक्षाकर्मीले पेल्ल थाल्दा १/२ जनाले ढुंगा हान्न थाले । प्रहरीले लखेट्न थाल्यो, भन् बढी ढुंगा बर्सन थाल्यो । लगत्तै प्रहरीले अश्रुग्यास हान्न थाल्यो । तीनकुनेको एउटा बिल्डिङमा आगो नै सल्कियो, अश्रुग्यास हान्न थालेको आधा घण्टापछि हो । प्रदर्शनकारीले जताततै टायर बालेका थिए । ट्रफिक आइल्यान्ड ढालेर त्यहाँ टायर बालेका थिए । तीनकुनेको अर्कोपट्टि गौशाला जानेतिर पनि आगो बालेका थिए । सबैतिर ढुंगामुढापछि प्रदर्शनकारी कान्तिपुर टेलिभिजनतर्फ लागे । कान्तिपुर टेलिभिजनको कार्यालय मुख्य सडकबाट थोरै भित्र छ । भाग्ने क्रममा प्रदर्शनकारीहरू गल्लीतर्फ छिरे । दुईवटा ठूला बाटा र त्यहाँबाट फेरि स-साना गल्ली छन् । दायाँ-बायाँ भाग्न मिल्ने अरू गल्ली छन् । जब-जब पुलिसले बल प्रयोग गर्छ अनि गल्लीमा पसे । कान्तिपुरको अगाडि एउटा जत्था आयो र ढुंगा वर्षाउन थाले । समाचार कक्षमा काम गरिरहेका पत्रकार साथीहरूको टेबलमै ढुंगा आयो । समाचार कक्षमा त्रास मच्चियो । सबै साथीहरू ढुंगा नआउने स्थानतर्फ लुकेर बसे । पछि समाचारमा आएअनुसार अन्नपूर्ण पोस्ट दैनिकमा पनि तोडफोड गरेछन्, आगो नै लगाएछन् । कान्तिपुर र अन्नपूर्णमा एकै समयमा आक्रमण भएको रहेछ । केही बेरमा मात्रै प्रहरीको

बाक्लो उपस्थिति रह्यो। प्रहरीले प्रदर्शनकारीलाई तितरबितर पार्‍यो। कोटेश्वरसम्म लखेट्यो। तर प्रदर्शनकारी भित्रभित्रै जाँदा उनीहरूले नयाँ-नयाँ भवनमा आक्रमण गर्ने र गाडी जलाउने काम गरे। पार्टी कार्यालयदेखि भाटभटेनी सुपरमार्केटसम्म आक्रमण गरे। लुटपाट गरे। म समाचार कक्षमा बसेर फिल्डमा रहेका साथीहरूसँग कुराकानी गरिरहेको थिएँ, आफैँ पनि लाइभ गर्न सडकमा निस्किएको थिएँ। शुक्रबारको दिनभरको घटनाक्रम नियाल्दा राजावादीहरूको सभा गर्ने कुनै योजना नै थिएन। किनभने, यो सभामा कसले के बोल्ने भन्ने कुनै तयारी नै थियो जस्तो मलाई लाग्दैन। नवराज सुवेदीको संयोजकत्वमा एउटा समिति बनेको छ। त्यो समितिले शुक्रबारको सभाका लागि दुर्गा प्रसाईंलाई विहीबार मात्रै नेतृत्व हस्तान्तरण गरेको थियो। शुक्रबार अर्थात् चैत १५ को सभा दुर्गा प्रसाईंले आफैँले घोषणा गरे थिए। नवराज सुवेदीले घोषणा गर्नुभन्दा पहिला नै उनले गरेका हुन्। दुर्गा प्रसाईंले जुन हर्कत देखाए, उनी सभाका लागि आएका होइनन् भन्ने देखिन्छ। यहाँ जो प्रदर्शनकारी सडकमा देखिए ती प्रदर्शनकारी सभामा सुन्नका लागि तयार भएको देखिँदैनथ्यो। सभा स्थलमा एकदमै थोरै मान्छे थिए। सबै सडकमा अराजक ढंगले प्रस्तुत भइरहेका थिए। उनीहरू सुरक्षाकर्मीलाई उक्साउने, उद्देलित गर्ने व्यवहारमा देखे। नभन्दै घटनाले उग्ररूप लियो। एक जना पत्रकारले ज्यान गुमाए, अर्को एक मजदुरले पनि ज्यान गुमाए। धेरै धनजनको क्षति भयो। यो दुःखद् भयो। (कान्तिपुर दैनिकबाट)

६. अनलाइनखबरका पत्रकार दिनेश गौतम : तीनकुनेमा राजावादीको समाचार संकलन गर्न अनलाइन खबरबाट शुक्रबार बिहान खटिएको थिएँ। शिक्षा विटमा लेख्ने भएकाले मलाई न्युज रुमले प्रदर्शनमा सहभागी जेनजी पुस्तावारे फलो गर्ने 'असाइन्मेन्ट' दिएको थियो। दिउसो २ बजेतिर प्रदर्शनको माहोल बिग्रियो। आगलागी भएको घरभन्दा दुई घर पर च्यापमा केही प्रहरी थिए। राजावादी प्रहरीमाथि जाइलाग्न थाले। म उनीहरूलाई पछ्याउँदै त्यतै गएँ। एक युवाले प्रहरीको बन्दुक खोसे। मैले २/३ वटा फोटो खिच्न भ्याएँ। ६ सेकेन्डको भिडियो पनि खिचें। प्रहरीको बन्दुक खोसेका ती युवा र अन्यले मैले पछ्याएको देखेर 'तँ सीआईडी हो ?' भन्दै दुर्व्यवहार गरे। मोबाइलबाट भिडियो खिच्दै थिएँ, उनीहरूले मलाई धकेले। म लड्न पुगेँ र खुट्टामा चोट लाग्यो। फिल्डमा जान बिहान अफिसको मिटिङपछि स्कुटी लिएर गएको थिएँ। स्कुटी तीनकुने चौकी नजिकै राखेको थिएँ। तीनकुने चौरबाट फर्केर बागमती पुलतिर आउन सक्ने अवस्था थिएन। त्यसवेला उक्त क्षेत्रमा अश्रुग्यास, ढुंगामुढा प्रहार हुन थालिसकेको थियो। तीनकुनेको निजी घरमा आगजानी सुरु भइसकेको थियो। कोटेश्वरतर्फ जाने सडक हुँदै पेरिसडाँडातर्फबाट बागमती नदीतिर बढे। त्यहाँ पनि आन्दोलनकारीले गाडीमा आगो लगाएको देखियो। त्यहाँबाट घुमेर बागमती नदी हुँदै स्कुटी राखेको स्थलमा पुगेँ। स्कुटी चढेर बुद्धनगरमा रहेको अनलाइन खबरको अफिस आएँ। जब जुत्तामोजा खोलेर हेरेँ, दायाँ खुट्टा सुन्निएको देखियो। लेखामा कार्यरत दुई सहकर्मीले मलाई बानेश्वरको एभरेस्ट अस्पतालमा पुर्याए। एक्सरे र सिटी स्क्यान गर्दा हड्डी भाँचिएको रहेछ। (कान्तिपुर दैनिकबाट)

७. नेपाल पत्रकार महासंघ एभिन्युज शाखाकी अध्यक्ष सुस्मिता बानियाँ : सुरेश एभिन्युजका पुराना र अनुभवी क्यामेराम्यान हुन्। कसैलाई नबिभाउने स्वभाव थियो उनको। उनी साहसी र आँटिलो स्वभावका थिए। यसअघि एमसीसीविरुद्धको आन्दोलनमा पनि उनी रिपोर्टिङमा गएकै बेला ढुंगाले लागेर घाइते भएका थिए। त्यसवेला उनलाई साहसिक पत्रकारिता पुरस्कारसमेत प्रदान गरिएको थियो। हामीले एक कर्मठ साथी गुमायौँ। उनलाई कार्य क्षेत्रमा काम गर्दा गर्दै मारिएको छ। उसले न्याय पाउनुपर्छ।

८. सुरेशका दाजु दिनेश रजक : म आफैँ पनि सञ्चारकर्मी हुँ। भाइलाई मलेसियाबाट फर्केपछि मैले नै मिडिया क्षेत्रमा काम लगाएको हो। त्यो दिन सुरेश बिहान ६ बजेतिर घरबाट निस्केको थियो। त्यही दिन हाम्रो घरमा भोज थियो, आफन्तहरूलाई उता नै डाकेका थियौँ। यो पटक सुरेशले नै सबैलाई डाकेर भोजको तयारी गरेको थियो। उसले बिहान निस्कँदा दाई तँ चाँडो आइज, म पनि आन्दोलन खिचेर 'पाँ चाले'को जात्रा अलिकति खिचेर चाँडै घर आउँछु। सबै जना आउँदा हामी भएन भने रमाइलो हुन्न भनेको थियो। घटना भएको अघिल्लो दिन

अगाडी नै १५ गतेको आन्दोलनको बारेमा हाम्रो कुरा भएको थियो । दुर्गा प्रसाईंको भनेपछि अलिकति भड्किलो हुनसक्छ भन्ने हामीलाई राम्रोसँग अनुमान थियो ।

चैत्र १५ गते भाइ र म बिहानैबाट रिपोर्टिङको शिलशिलामा तीनकुने क्षेत्रमा थियौं । सुरेश सायद आन्दोलन भएको ठाउँतिर थियो, म प्रहरी भएकोतिर थिएँ । प्रदर्शनकारीहरूको भीड अनियन्त्रित थियो । उनीहरूले प्रहरीले घरमाथिबाट अश्रु ग्यास हानेको भन्दै घरघरमा चढेर पुलिस खोजिरहेका थिए । उनीहरूले वरपरका घरहरूमा पुलिस बस्न छ भन्दै घरैपिच्छे छापा मारिरहेका थिए । तर ती घरमा बस्ने मानिसहरूले भने यहाँ पुलिस छैन भन्दै रुँदै बिलौना गरिरहेका थिए ।

आगो दन्किसक्दा निकैवेरपछि पहिलो दमकल आयो, पहिलो दमकलसँगै दौडिँदै म पनि त्यहाँ पुगें । प्रदर्शनकारीले त्यो दमकललाई लखेटे । मैले पनि त्यही दृश्य खिचिरहेको थिएँ । तर सुरेश आगो लागिरहेको भवनमा छ भन्ने थाहा थिएन । त्यो खिच्दा खिच्दै एकजना क्यामेरा पर्सन माथि छ भनेर एभिन्युजको साथीहरूले भन्यो । मैले को रैछ भनेर सोध्दा हाम्रो भान्जा (राजेश रजक)ले मामा हो मामा भन्यो । मलाई चाहिँ विश्वास लागिरहेको थिएन । त्यहाँ भएको प्रहरीलाई एभिन्युजका साथीहरूले हाम्रो एकजना साथी माथि छ भनिरहेका थिए । आगो लागेको घरमा सुरेश छ भनेपछि मलाई पनि डर चाँहि लाग्यो । त्यसपछि हामी खोज्न थाल्यौं । आगो बेस्सरी लागिरहेको थियो, माथि जाने अवस्था थिएन । फेरि प्रहरीले हामीले हेर्दा कोही भेटाएनौं भनेपछि हामीले जानु आवश्यक ठानेनौं । जान सहज पनि थिएन । यदि प्रहरीले माथि गएर खोजी गर्दा कराएर बोलाएको भए, उसले भित्रबाट किन आवाज दिएन ? खोज्न गएका प्रहरीले त्यहाँ किन देखेनन् ? भन्ने प्रश्न छ । तर प्रहरी ढोकाको ताल्चा देखेपछि त्यहीबाट फर्केको हो कि भन्ने पनि लाग्छ ।

त्यसपछि म आफैं केही गर्न नसक्ने हालतमा पुगें । भाइ नै हो कि होइन कि भन्ने लागेर साथीसँग एकपटक हस्पिटल गएर हेरौं भनेर दुई वटा हस्पिटल पुग्यौं । अन्य ठाउँमा एभिन्युज टिभीका साथीहरू गएको र जान नपर्ने भनेपछि तिनकुने घटनास्थलमै फर्कियौं । हाम्रो होस् उडिसकेको थियो । तैपनि आशा मरेको थिएन, उसको खोजी गरिरह्यौं । पछि फेरि सशस्त्र प्रहरीको दमकल आयो । त्यसले आगो निभायो, त्यसपछि भान्जा, टीभीका साथीहरू सँगै माथि गएर हेर्यौं । सुरुमा त हामीले पनि देखेनौं । दमकलले सबै आगो निभाएपछि कोठाभित्र गएर हेर्दा मात्रै उसको जलेको अवस्थामा शव भेटियो । उसको जुत्ताको टुक्राबाट हामीले शवको पहिचान गर्नुभयो । उसको लासमाथि पेपर नै पेपर थियो । उसको एउटामात्रै मोबाइल भेटियो, अर्को मोबाइल र क्यामेरा भेटिएन । उसको पर्स पनि पुरै जलेको थिएन, पैसा पनि जलेको थिएन । कागजहरू पनि वरपर आधामात्रै जलेका थिए । तर मान्छे पुरै जलेको थियो । फेरि ऊ बसेको जस्तो अवस्थामा भेटियो । आगो लागेपछि मान्छे निसास्सिएर मर्नो भन्ने छ । तर निस्सासिनुभन्दा पहिले सबै मान्छेहरू भाग्दा ऊ भाग्न नसक्ने कसरी भयो ? आगो आयो भनेपछि ऊ त्यहाँबाट किन भागेन ? यो कुराहरूले अलि शंकास्पद देखिन्छ । आगो प्रदर्शनकारीहरूले लगाएको हो, उनीहरूले नै मारेको हो सुरेशलाई । तर यस्ता कुराहरूले कतै उसलाई आगो लाग्नुभन्दा पहिल्यै कुटपिट गरेर भाग्न नसक्ने अवस्थामा त पुर्‍याएको होइन भन्ने पनि देखिन्छ । अर्को भिडियो आएको छ, त्यो भिडियो डिलिट गर भनेर प्रदर्शनकारीले भनिरहेको । त्यसले पनि प्रदर्शनकारीहरूले भिडियो खिचेको भनेर पत्रकारहरूलाई निशाना बनाएको देखाउँछ । मलाई त विश्वास नै लागिरहेको छैन । आगो लाग्ने बित्तिकै मान्छे कसरी जल्छ र ? मान्छेले अन्तिमसम्म पनि आफू बाँच्नका लागि विकल्प खोज्छ । प्रयास गर्छ । उसले त्यस्तो प्रयास गरेको देखिँदैन । क्यामेराको अवशेष पनि भेटिएको छैन । त्यसकारण यो कुराहरूले उसलाई कसैले आक्रमण गरेको हुनुपर्छ भन्ने लाग्छ । ऊ एकदमै आँटिलो स्वभावको थियो, फुर्तिलो ज्यान, उफ्रिएर त्यतिको पर्खाल त सजिलै पार गर्न सक्छ उसले । ऊ आफ्नो काम राम्रोसँग गर्ने हो । एभिन्युजमा उसले काम गर्न थालेको ७ वर्ष जति भयो होला । अहिले तलब नियमित थिएन । तर भाष्करराज सरले चाँहि माया नै गर्नुहुन्थ्यो । उसको करिब ९ महिनाजतिको तलब रोकिएको रहेछ ।

त्यसमा एक लाख रुपैयाँ किरिया खर्च थपेर भाष्कर सरले दिनुभयो । अरु १० लाखको बीमाको कुरा गर्नुभएको छ । बुहारीलाई जागिर पनि दिने भन्नुभएको छ । तर हामीलाई न्याय चाहिएको छ । तपाईंहरू सबैले सुरेशलाई न्याय दिलाइदिनुपर्छ ।

९. कान्तिपुर टेलिभिजनका सुरक्षा गार्ड गुञ्जबहादुर थापामगर : त्यो दिन दिउँसो साढे २ बजेको समय थियो । आमसभाबाट दुर्गा प्रसाईं भागे भनेपछि बाटोमा भीड बढ्यो । प्रहरीले भिडलाई ततरबितर गर्दैथियो । त्यतिन्जेल दुङ्गामुढा केही भएको थिएन । प्रहरीले लखेट्दै जाँदा केही आन्दोलनकारी कान्तिपुर टेलिभिजनको कार्यालय भएको ठाउँतिर देखिए । भित्री बाटो भएकोले प्रहरीले लखेट्दा यता आउने र नत्र मुख्य ठाउँतिर जाने गरिरहेका थिए । सुरुमा कान्तिपुर अस्पताल हो कि के हो यो भन्दै थिए, त्यसपछि कसैले यो त कान्तिपुर टेलिभिजन हैछ भन्न थाले, त्यतिन्जेल जम्मा त्यस्तै १२, १५ जनाको संख्यामा मात्र उनीहरू थिए । कान्तिपुर १२ भाइ मध्येको एक हो भन्न थाले, अनि दुङ्गामुढा गर्न थाले । गेट बन्द भएकोले भित्र छिर्ने कोसिस सफल नभएपछि बाहिरैबाट दुङ्गा हाने । उनीहरूले बोरामा दुङ्गा बोकेर ल्याएका थिए । गेटको सिसा सबै फुटाए । हामी सुरक्षा गार्ड ६ जना थियौं । त्यति नै बेला हामीले माथि सरलाई खबर गर्यौं । सरले तपाईंहरू केही नगर्नु आफु सुरक्षित भएर बस्नु भन्नुभयो । गेटमा लगाइएको सिसी क्यामेरा फुटाएर निकालेर लगेर परबाट कार्यालयको भ्यालमा प्रहार गरे । पार्किङमा सवारीसाधनमा पनि मिल्नेसम्म दुङ्गा हानिरहेका थिए । त्यतिबेला ४, ५ जना मात्रै प्रहरी आएको भएपनि थोरै संख्यामा रहेका आक्रमणकारी भागिहाल्ये । हान्न त हामी पनि दुङ्गा टिपेर हान्न सक्थ्यौं, तर त्यसले अर्को समस्या निम्तिने थियो । धेरैपछि सबैतिरबाट खबर हुँदा प्रहरी टोली आयो । तर पनि केही मानिसहरू साँभसम्मै कार्यालय वरिपरि कुरेरै बसेका थिए ।

१०. अन्नपूर्ण मिडिया नेटवर्कका एमडी मनोज बस्नेत : लोकतन्त्र जहाँ हुन्छ, त्यहाँ मिडिया हुन्छ । लोकतन्त्रको विकल्प हामी कसैले कल्पना गर्न सक्दैनौं । संसारमा जहाँ जहाँ लोकतन्त्र छैन, त्यहाँ मिडियाको उपस्थिति पनि देखिन्छ । त्यहाँ राज्य नियन्त्रित मिडिया हुन्छ । तर लोकतन्त्रमा मिडियाको कल्पना अनुरूप हाम्रो सम्पादकीय टिमले समाचार लेखिरहेका थियौं, राष्ट्र र राष्ट्रियताको विषयमा खरो उत्रिरहेका थियौं । दुवै पक्षको आवाजलाई समेटेका थियौं । यो सबै हुँदा हुँदै नियोजित रूपमा आमसभामा भाषण नै गरेर यो मिडियामा हानौं, ध्वस्त गरौं भनेर आएर जुन किसिमले आक्रमण गरियो यो भर्त्सनायोग्य छ । यो आतंककारी गतिविधि हो । हामीलाई त्यो दिन विहानैदेखि कार्यालयको टेलिफोनमा केही शंकास्पद कलहरू आएका थिए, हामीले सुरक्षा संयन्त्रलाई खबर गरेर जानकारी पनि गराएका थियौं । सबै टिमले आफ्नो आफ्नो ठाउँमा काम गरिरहँदा गोली बसेभैं एक्कासी दुङ्गाहरू कार्यालयमा बर्सिन थाल्यो । त्यसपछि यहाँको माहोल आतंकित बन्यो । चारैतिर दुङ्गा आएपछि सबै जना त्रसित बने । पूर्वतिर दुङ्गा हानिसकेपछि त्यो मास दक्षिणतिर लाग्यो । त्यहाँको हाम्रो तलको तलामा दुङ्गामुढा गरेर ध्वस्त पारियो, त्यसपछि 'वेल ट्रेण्ड' रूपमा पेट्रोलले भिजाइएको बोरा बेरेर आगो बालेर भित्र फालियो । तल्लो तला खाली भएकोले ठुलो क्षति हुन पाएन, तत्कालै हाम्रो आन्तरिक सुरक्षा संयन्त्रले आगो निभाउन सफल भयो । त्यसपछि उहाँहरूले अर्को फाल्नुभयो । दोस्रो तलामा भित्र छिर्न पाएन तल खस्यो, त्यसले ठुलो क्षति निम्तिन पाएन । सञ्चार गृहको सुरक्षाको जिम्मा राज्यले लिनुपर्दछ ।

११. अन्नपूर्ण मिडिया नेटवर्कका सुरक्षा गार्ड सुनिलकुमार राना : दिउँसो २ : १५ बजेतिर १२ भाइमध्येको एक हो यो भन्दै प्रदर्शनकारीहरू हाम्रो कार्यालयमा आक्रमण गर्न थाले । सुरुमा २ जना मात्रै देखिएका थिए त्यसपछि भीड बढ्न थाल्यो । उनीहरूले सुरुमै अन्नपूर्णको कार्यालय अगाडि रहेको पेट्रोलपम्पमै आगजनीको प्रयास गरिसकेका थिए । त्यहाँ बेलैमा प्रहरी आयो, र बचायो । उनीहरूले दुङ्गामुढा गर्दा आगाडीको भाग ध्वस्त भयो । पछि उनीहरू दक्षिणतर्फ गए, त्यहाँबाट पनि दुङ्गा हान्न थाले । उनीहरूले प्लास्टिकको बोरामा पेट्रोल भिजाएर ल्याएका थिए त्यसमा आगो बालेर फाले हामी ३ जना स्टाफ थियौं । तुरुन्तै आगो निभाउन सफल भयौं । अहिले पनि त्रसित अवस्था छ, धन्त प्रहरीहरू आउनु भएको छ, उहाँहरूसँगै सुरक्षामा आन्तरिकरूपमा हामी खटिएका छौं ।

महासंघका पूर्वअध्यक्षहरूको भनाइ

१२. नेपाल पत्रकार महासंघका पूर्वअध्यक्ष तथा अनलाइनखबरका प्रधानसम्पादक शिव गाउँले : चैत्र १५ गते राजावादीको नाममा हुने प्रदर्शनको बारेमा हामी पहिले नै जानकारी थियौं । त्यो दिन हाम्रो कार्यालयबाट ६ जना पत्रकार स्थलगत रिपोर्टिङको लागि ग्राउन्डमा थिए । बिहानैवाट कार्यालयमा रहेका हामी र रिपोर्टिङमा खटिएका साथीहरूबीच समन्वय र संवाद चलिरहेको थियो । त्यो दिन मिडियाको कार्ड बोकेर काम गर्ने अवस्था थिएन । नाम चलेको मिडिया र मिडियाकर्मीमाथि निशाना बनाएरै आक्रमण गर्ने, युट्युबर र आन्दोलन समर्थकलाई बचाउ गर्ने खालको आयोजकको नीति देखिन्थ्यो । यो प्रवृत्तिगत रूपमा निकै खराब र खतरनाक हो । हाम्रो कार्यालयबाट खटिएका पत्रकार दिनेश गौतमलाई फोटो/भिडियो खिचेकै भरमा आन्दोलनकारीले आक्रमण गरेर खुट्टा भाँचे । उहाँको उपचारको जिम्मा सबै कार्यालयबाट नै गरिएको छ । गतवर्ष पूर्वगृहमन्त्री रवि लामिछानेले 'बाह्र भाइ'को नाममा लगाएको लाञ्छनापछि 'मिडिया हेट' सुरू भएको देखिन्छ । राजावादीको नाममा भएको आक्रमण त्यसको निरन्तरता हो । उनीहरू अनलाइनखबरको कार्यालयसमेत खोजिरहेका थिए भन्ने हामीलाई जानकारी आएको थियो । तर मुल बाटोबाट केही भित्र परेकोले भेटेनन् या यहाँसम्म आउन सकेनन् भन्ने मात्र हो, त्यो दिनको अराजक गतिविधि देखा हामी कति सुरक्षित छौं भनेर कसैले सोच्ने अवस्था थिएन भन्ने लाग्छ । अहिले प्रेसले प्रश्न गर्दा स्वीकार गर्ने अवस्था न्यून बनिरहेको छ । पहिले आफु सुरक्षित रहने र रिपोर्टिङमा खटिने हाम्रो कार्यालयको नीति छ ।

१३. नेपाल पत्रकार महासंघका पूर्वअध्यक्ष तारानाथ दाहाल : तीनकुने घटनामा जे भयो, अहिलेसम्म त्यसबारे स्पष्ट कुरा सार्वजनिक भएको छैन । सरकारले घटनाको विषयमा स्पष्ट कुरा बाहिर ल्याएको छैन । त्यहाँ एउटा पत्रकारको ज्यान गएको छ । यो सामान्य कुरा होइन । त्यसकारण यसको निष्पक्ष छानबिन र अनुसन्धान हुनुपर्छ । घटना जे भएको हो, त्यसको विषयमा अनुसन्धान भएर तथ्य बाहिर आउनुपर्छ । यो गर्ने काम सरकारको जिम्मेवारी हो । हामी व्यवसायिक संस्था भएको हिसाबले हामीले सुरक्षाको दृष्टिकोणले हेर्ने हो । हामीले हाम्रो धारणा बनाउने हो, तर यसको अनुसन्धान गर्ने निकाय भनेको सरकार नै हो । त्यसैले यो घटनाको निष्पक्ष अनुसन्धानकै लागि हामीले माग गर्ने हो ।

१४. नेपाल पत्रकार महासंघका पूर्वअध्यक्ष तथा सार्वजनिक सेवा प्रसारणका कार्यकारी अध्यक्ष महेन्द्र विष्ट : यो घटना दुःखद हो । यसलाई सामान्य रूपमा लिन सकिदैन । एउटा पत्रकार रिपोर्टिङ गर्न गएको अवस्थामा कार्यस्थलमै उसले ज्यान गुमाउने अवस्था भनेको खराब अवस्था हो । त्यसकारण यसको पछाडिका कारणहरूको सत्यतथ्य पत्ता लगाएर बाहिर ल्याउनु आवश्यक छ । यसमा राज्यले गम्भीर भएर छानबिन र अनुसन्धान गर्न आवश्यक छ । दोषीहरूलाई कानुनबमोजिम कारवाही हुनुपर्छ ।

१५. नेपाल पत्रकार महासंघका निवर्तमान अध्यक्ष विपुल पोखरेल : पत्रकार सुरेश रजकको कार्यस्थलमा काम गर्दा गर्दै गएको छ । यो त राज्यका पनि लज्जाको विषय हो । यो पत्रकारमाथिको आक्रमण नै हो । र, जसरी घटना घटेको छ, यो रहस्यमय छ । सरकारले यसको निष्पक्ष छानबिन, अनुसन्धान गर्नुपर्छ र पीडितलाई न्याय दिनुपर्छ । पीडित परिवारले राहत र क्षतिपूर्ति पाउनुपर्छ । यसबाट कोही पनि पछि नमिल्दैन । यसबाट अरु अन्य सञ्चारगृहमाथि आक्रमण भएका घटनाहरू छन्, यो विगतदेखि नै योजनाबद्ध हो भन्ने देखिन्छ । संविधानले प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रतालाई प्रस्तावनामै राखेर ग्यारेण्टी गरेको छ । त्यसकारण यसको सुनिश्चितताका लागि सरकारले तलमाथि गर्न पाउँदैन । अहिलेका कानूनहरू यसका लागि अपर्याप्त छन्, सरकारले प्रेस स्वतन्त्रतासम्बन्धी अलग्गै कानून निर्माण गर्नुपर्छ । अर्को कुरा, अहिले सामाजिक सञ्जालबाट खुलेआम पत्रकारलाई, सञ्चारगृहलाई धाकधम्की दिने काम भइरहेको छ, यो पनि प्रेस स्वतन्त्रताको हनन् नै हो । त्यसमाथि जसरी एउटा लोकप्रियतावादी नेताले सार्वजनिक खपत्का लागि विना कुनै तथ्य लगाएको आरोप र शब्द प्रयोग गरेको आधारमा त्यसैलाई नजिर बनाएर निरन्तर त्यही भाषाको प्रयोग गरेर सुनियोजित रूपमा मिडियामाथि आक्रमण गर्ने काम भएको छ, यो असह्य छ । यस विषयमा सरकारले गम्भीर हुनुपर्छ ।

सरोकारवाला संगठनका अध्यक्षहरूको भनाइ

१६. नेपाल प्रेस युनियनका अध्यक्ष शिव लम्साल : तीनकुने घटनाका विभिन्न तथ्यहरू बाहिर आइरहेका छन्, जसका आधारमा यो घटना नियोजित छ भन्ने पुष्टि हुन्छ। प्रदर्शनकारीले आफ्नो पक्ष र विपक्षमा रहेका पत्रकार र मिडिया हाउसहरू छुट्याएर त्यस आधारमा संरक्षण गर्ने र आक्रमण गर्ने नीति अंगालेका छन्। यो पत्रकार हाम्रो हो, यो होइन भन्ने हिसाबले आक्रमण भएको छ। न्युमिडियाको व्यापक दुरुपयोग गरिएको छ भने परम्परागत र मूलधारका मिडियामाथि आक्रमण गर्ने काम भएको छ। यो दुःखद कुरा हो। यो असामान्य अवस्था पनि हो। यसबारे हामी गम्भीर छौं। तत्काल पीडितलाई न्याय, घाइतेको उपचार र मिडिया हाउसलाई क्षतिपूर्तिको व्यवस्था हुनुपर्छ। आगामी दिनमा यस्ता घटनाहरू हुन नदिनका लागि के कस्ता नीतिगत पहल गर्नुपर्ने हो, त्यसका लागि लाग्नुपर्छ।

१७. प्रेस चौतारी नेपालका अध्यक्ष गणेश पाण्डे : घटनाको विषयमा सुन्नेबित्तिकै हामीले भर्त्सना गर्थौं। कार्यस्थलमा पत्रकार मारिने, कुटपिट हुने, भागदौड मच्चिने कुरा सामान्य घटना होइन। त्यसकारण हामीले यस घटनाका विषयमा स्थलगत अनुगमन गर्ने, सम्बन्धित निकाय र सरकारलाई ध्यानाकर्षण गराउने काम गर्थौं। पीडित परिवारलाई उचित क्षतिपूर्ति र रोजगारीको प्रबन्ध गर्न माग गरेका छौं। त्यसमा प्रधानमन्त्रीज्यूले प्रतिबद्धता पनि जनाउनुभएको छ। पत्रकार सुरेश रजकको जसरी मृत्यु भएको छ, यो एकदमै रहस्यमय छ। यसको विषयमा सरकारका निकायले गम्भीर भएर अनुसन्धान गर्नु आवश्यक छ। जुन मिडिया हाउसको सञ्चालकले आन्दोलनको आह्वान गर्नुभएको छ, उहाँकै हाउसमा काम गर्ने पत्रकारको मृत्यु भएको छ, यसलाई कसरी लिने ? यो संयोगमात्रै हो कि नियोजित पनि हुनसक्छ ? भन्ने प्रश्नहरू हुन्। मिडिया हाउसमा गएर आक्रमण गर्ने, ढुंगामुढा गर्ने, आगजनी गर्ने कुरालाई सामान्य रुपमा लिन सकिदैन। यो संवेदनशील विषय हो। हामी गम्भीर छौं, गम्भीर भएर यसको समाधान खोज्नु आवश्यक छ।

१८. प्रेस सेन्टर नेपालका अध्यक्ष कमल गिरी : तीनकुनेमा जुन घटना भयो, त्यो संयोगमात्रै होइन। खासगरी पत्रकार र मिडिया हाउसलाई लक्षित गरेर गरिएको आक्रमण त भन्नु पर्दैन पूर्वक गरिएको देखिन्छ। त्यसकारण यसलाई सहेर बस्न सकिदैन। यसको गहन छानबिन, अनुसन्धान गरेर सरकारले दोषीलाई कारबाही गर्नुपर्छ। पत्रकार महासंघले अहिले उठाएका मुद्दाहरू सही छन्, हाम्रो पूर्ण रुपमा साथ छ। पीडित परिवारले न्याय पाउनुपर्छ। पत्रकारको भौतिक, सामाजिक र आर्थिक सुरक्षाको ग्यारेण्टी हुनुपर्छ, मिडिया हाउसहरूले ढुक्कसँगले लेख्न र बोल्न पाउने वातावरण पाउनुपर्छ।

मिडिया सञ्चालक संस्थाका प्रमुख/प्रतिनिधिहरूको भनाइ

१९. मिडिया एलायन्स नेपालका अध्यक्ष भाष्कर राजकर्णिकार : तीनकुनेमा जे भयो, त्यो दुर्भाग्यवश भएको घटना हो। तर घटनालाई रोक्न सक्ने अवस्था थियो। किन रोकिएन ? भन्ने चाँहि अचम्मको कुरा भयो। राज्यले चाहेको भए बचाउन सक्ने अवस्था हुँदा पनि बचाएन। यो घटनामा राज्यबाट यतिसम्मको लापरवाही भयो कि जहाँ त्यो दुर्घटना भएको छ, त्यो ठाउँलाई सिलबन्दी नै गरिएन। प्रमाणहरू संकलन भएन। सरकारले बेलुन फुटेको घटनामा छानबिन समिति बनाउँछ, तर काम गर्दा गर्दा एउटा पत्रकारको जिउँदै जलेर मृत्यु भएको यति ठूलो घटनामा एउटा छानबिन समिति बनाउन आवश्यक ठान्दैन ? यो कहाँसम्मको न्यायोचित कुरा भयो ? मैले त्यो घटनाका बारेमा सुन्नेबित्तिकै सुरक्षा निकायका प्रमुखहरूसँग समन्वय गरेको थिएँ। तर कसैबाट पनि सुनुवाइ भएन। म त्यो घटना हुँदा सञ्चारमन्त्रीसँगै एउटा कार्यक्रममा थिएँ। मैले उहाँलाई त्यहीँबाट आग्रह गरेको थिएँ। तर कसैबाट पनि राम्रो सुनुवाइ भएन। राहत र क्षतिपूर्तिको कुरा एउटा पाटो हो, तर परिवारले न्याय पाउनुपर्ने कुरा मुख्य हो। सरकारले राहतलाई भन्दा न्यायको कुरालाई जोड दिनुपर्थ्यो। पत्रकारको, सञ्चारकर्मीको सुरक्षामा अहम् प्रश्न उठेको छ। काठमाडौँमा मात्रै होइन, देशभरि पत्रकार र सञ्चारकर्मीमाथि आक्रमणका घटना भएका छन्। यसबारे सबैले गम्भीर नहुने हो भने मिडिया कसरी चल्छन् ? पत्रकारले कसरी काम गर्न सक्छ ?

२०. मिडिया सोसाइटीका सदस्य बोधराज त्रिपाठी : तीनकुने घटनामा एउटा फोटो पत्रकार कार्यक्षेत्रमा काम गर्दा गर्दै मरेको छ । यसको जिम्मेवारी कसले लिने ? यसको छानविन गर्ने जिम्मा राज्यको हुनुपर्ने हो । तर राज्य भागिरहेको छ । सरकारले यस्तो घटनाको छानविन सम्म पनि नगर्ने कुरा ठीक भएन । कम्तीमा चित्तबुझ्दो छानविन त हुनुपर्ने । कार्यस्थलमा पत्रकारको हत्या भएको कुरा सामान्य होइन, यो सानो कुरा होइन । ख्याल ठट्टाको कुरा होइन । यो हाम्रो लागि लज्जाको विषय हो । यस्तो गम्भीर विषयमा सरकार किन गम्भीर भएन ? सरकारले छानविन गर्न समेत आवश्यक नठान्ने भनेको त राम्रो भएन । पत्रकार जलेर मर्ने भन्थे कि धुँवाले निस्सासिएर मर्ने भन्थे कि गोली लागेर मर्ने भन्थे कि ? कसरी मर्ने ? यो आन्दोलनकारी र सरकार दुवैले यसबारे बोल्नुपर्ने ।

२१. डिजिटल मिडिया सोसाइटीका अध्यक्ष प्रतीक प्रधान : अहिले हामीलाई दोधार परेको छ, कि पत्रकारिता जोगाउने कि पत्रकार ? पत्रकारिताका संस्था जोगाउने कि मालिक ? पत्रकारिताका संस्थाहरू बचाइराख्न अब निकै समस्या छ । पत्रकारिता कसरी जोगाउने भन्ने विषयमा तपाईंहरूले नै धेरै सोच्नुपर्ने बेला आएको छ भन्ने लाग्छ । पत्रकारिता अब इज्जतदार पेसाको रूपमा रहेन । कसैले पनि पत्रकारितालाई राम्रो भनिरहेको छैन । त्यसकारण अहिलेको प्रमुख प्रश्न भनेको पत्रकारिता र पत्रकार दुवै कसरी जोगाउने भन्ने नै हो । पत्रकारको हकहितको कुरा त्यतिबेला खोज्न सकिन्छ, जब पत्रकारिता बन्छ । पत्रकारिता बचेन भने पत्रकारको सुरक्षा गर्न सकिदैन । सुरक्षा हुँदैन । त्यसकारण मिडिया पहिले बाँच्नुपर्छ । मिडिया नै रहेन भने पत्रकार कसरी रहन्छ ? यो प्रश्न पेचिलो छ । हामी एउटा पत्रकार मारियो भनेर यो कुरा गरिरहेका छौं । मलाई त के लाग्छ भने अब यस्ता घटना दोहोरिरहन सक्छन् । किन दोहोरिन्छन् भने एउटा पत्रकारलाई मार्दा खेरि पत्रकारिता मर्ने भनेर कसैलाई पनि पीर परिरहेको देखिदैन । कसैलाई समस्या परेको छैन । यस्तो अवस्थामा पत्रकारहरूमाथि फेरि पनि आक्रमण हुन्छ । आक्रमण भइरहने जोखिम निरन्तर छ । यो दुःखद कुरा हो । हामी कसैले पनि सबै मिडियालाई एउटै डालोमा राखेर बुझ्नु भएन । कसले के नगरेको हो ? त्योबारे कुरा गर्नुपर्ने ।

२२. अनलाइनखबरका सम्पादक बसन्त बस्नेत : पत्रकारिता क्षेत्रमा बहुआयामिक खालका चुनौतीहरू थपिएका छन् । तीनकुने घटनामा जे भयो, यो झलकमात्रै हो । अब के गर्ने भन्नेबारे सबै सजक हुन जरुरी छ । सरकारले सत्यतथ्य छानविन गरेर दोषीहरूलाई कारबाहीको दायरामा ल्याउनुपर्छ ।

२३. इकान्तिपुरका सम्पादक जनकराज सापकोटा : अहिले पत्रकारहरूको सुरक्षाको विषय निकै गम्भीर बनेको छ । पत्रकारहरूले फिल्डमा गएर रिपोर्टिङ नै गर्न नसकिने स्थिति हुनु राम्रो होइन । यसले राम्रो संकेत गरिरहेको छैन । तीनकुनेमा जे भयो, त्यो आपराधिक मानसिकताबाट योजनाबद्ध रूपमा गरिएको आक्रमण थियो भन्ने कुरा विभिन्न प्रमाणहरूले खुलाएका छन् । त्यो दिन, कान्तिपुर टीभी र अन्नपूर्णमा आक्रमण भयो, तर उनीहरूले अरुमाथि पनि आक्रमण गर्ने गरी योजना बनाएको देखिन्छ । खाली लोकेसन नमिलेका कारण, थाहा नभएका कारण हो । नजिकमा कुन कुन मिडिया छन् भनेर उनीहरूले खोजी खोजी एट्याक गरेको देखिन्छ ।

२४. काठमाडौँ प्रहरी परिसरका प्रवक्ता एसपी अपिलराज बोहरा : प्रहरी राजावादी भनिएकाहरूको आमसभाको सुरक्षाका लागि तैनाथ थियो । त्रिकोणात्मक रूपमा सुरक्षा घेरा बनाएर तैनाथ गराइएको थियो । तीनकुनेको उत्तर पूर्वी र पूर्वी दक्षिणतर्फ सशस्त्र र जनपद प्रहरीले सुरक्षा घेरा बनाएर बसेका थिए । मञ्चमा भाषण भइरहेको थियो । करिब १ बजेतिर कोटेश्वरबाट आएको युवाहरूको जमात मञ्चतिर पुगेर नाराबाजी हुँदै थियो । एक हुलसहित दुर्गा प्रसाई आफैले गाडी चलाएर आऊ-आऊ भन्दै पहिलो सुरक्षा घेरा तोड्ने प्रयास गर्दै अघि बढेपछि प्रहरीले अश्रुग्यास प्रहार गरेको थियो । आन्दोलनकारीले हुंगा प्रहार गर्न थालेपछि अश्रु ग्यासका साथै रबरको गोली चलाएको हो । आन्दोलनकारीको अराजक एक जत्थाले कान्तिपुर टेलिभिजनको कार्यालय र अर्को जत्थाले अन्नपूर्ण पोस्ट दैनिकमा हुंगा हान्दै बोराको टुकालाई पेट्रोलमा भिजाएर बोत्तलमा हालेर फालेर आगजनी गरेका थिए । प्रहरी त त्यहाँ आमसभालाई सुरक्षा दिन तैनाथ भएको थियो । तर आमसभाको सट्टा त्यहाँ हिंसात्मक प्रदर्शन सुरु

भयो । त्यस्तो घटना हुन्छ भन्ने हामीले कल्पना समेत गरेका थिएनौं । आमसभाको सुरक्षाका लागि तैनाथ हामीले हिंसात्मक आन्दोलनको सामना गर्नुपर्ने स्थिति सिर्जना भयो ।

स्थलगत अवलोकन गरेका मानवअधिकारकर्मीहरूको भनाइ

२५. मानवअधिकार आयोगका माननिय सदस्य लिली थापा : मानव अधिकारकर्मीले ज्याकेट लुकाएर हिड्नुपर्ने, नभए कुटाइ खाने स्थिति थियो । त्यहाँ पत्रकारको पनि त्यस्तै अवस्था देखियो । प्रदर्शनकारीहरूले ईटा, लठ्ठा बोकेर खुलमखुल्ला हिड्ने वातावरण किन भयो ? प्रहरीले किन नियन्त्रणमा लिएन ? सुरक्षा व्यवस्था किन कमजोर भयो ? भन्ने प्रश्नहरू छन् । मान्छेको ज्यान गएको छ । यसको छानविन हुनुपर्छ जस्तो लाग्छ ।

२६. राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोगका अधिकृत खिमानन्द बस्याल : चैत १५ को प्रदर्शनको अनुगमनका लागि आयोगबाट खटिएका थियौं । हामी दिउँसो १ : १५ बजे तीनकुने पुग्यौं । प्रदर्शनकारीले राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोगको ड्रेस देखे बित्तिकै डलरे आए यिनलाई हान हान भने । १: ३० तिर सभास्थल पुग्दा अश्रु ग्याँसको पिरो आएको थियो । तर त्यो कताबाट आयो थाहा भएन । त्यतिवेला सम्म घरका सिसा फुटेका थिए । भीड अव्यवस्थित थियो, प्रदर्शनकारी दुङ्गा हान्दै थिए, प्रहरी लखेट्दै थियो । उनीहरूले डलरे किन यहाँ आएको भन्दै आक्रमण गरे, मेरो घाँटी र टाउकोमा चोट लाग्यो । आयोगकै सवारी चालक मेनुका घिमिरे छुट्याउन आउनुभयो । उहाँलाई पनि कुटे उनीहरूले । त्यसपछि हामी त्यहाँबाट निस्क्यौं ।

२७. मानव अधिकार आयोगका अधिकृत रेखा बास्तोला : हामी तीनकुनेमा पुग्दा आगो लागि सकेको थिएन । करिब २ बजेतिर प्रदर्शनकारीले आगो लगाएका थिए । त्यसपछि गोली चल्यो । गोली लागेको घाइतेलाई स्कुटरमा राखेर अस्पताल लैजान खोज्दा डलरेलाई हान, यसको काम छैन भनेका थिए । उनीहरूले ज्याकेट खोलेर हिँड डलरे भन्दै दुर्व्यवहार गरे । उनीहरूले डायरी र मेरो मानव अधिकार लेखिएको ज्याकेट पनि च्यातिदिए । उनीहरूले खिमानन्द बस्याल सरलाई आक्रमण गरेपछि चोट लाग्यो । यस्तो अवस्था त मैले द्वन्द्वकालमा पनि भोगेको थिइन । काठमाडौँमै मानव अधिकारकर्मीमाथि कुटपिट र हातपात हुनु दुःखद हो । हामी त दुर्गा प्रसाईं पक्राउ पर्दा पनि उनको मानव अधिकारका लागि प्रयास गरिरहेका थियौं । तर तीनकुनेमा हामीले नै दुर्व्यवहार भेल्लुपन्यो ।

२८. मानव अधिकार आयोगका अधिकृत अम्बिका घिमिरे : हामी तिनकुने चोक पुग्दा चोर, भ्रष्टाचारी, देश छोड जस्ता अराजक नारा, अभद्र भाषण भएको सुनिएको थियो । तराईबाट आन्दोलनमा सहभागी भएकाले दिनको पाँच सय पाउने र पशुपतिनाथ दर्शन गराउँछु भन्दै ल्याएको भनिरहेका थिए । मानव अधिकारकर्मीमाथि नै आक्रमण हुन थालेपछि हामी कान्तिपुर अस्पताल गएर लुक्छौं ।

तीनकुने घटनापछि, नेपाल पत्रकार महासंघले विभिन्न मितिमा जारी गरेका विज्ञप्तिहरू

नेपाल पत्रकार महासंघ

Federation of Nepali Journalists (FNJ)

केन्द्रीय समिति, सञ्चारग्राम, काठमाडौं, नेपाल

मिति : २०८१

प्रेस विज्ञप्ति

राजसंस्थाको पुनर्स्थापनाको माग राख्दै भएको भनिएको आन्दोलनमा सहभागी भएर समूहले आज गरेको आगजनीको समाचार संकलनको क्रममा एक सञ्चारकर्मीको जलेर भएको, विभिन्न सञ्चार गृहको भवनमा आगो लगाउने, हुलहुलुजत गरेर भवनभित्र प्रवेश नपाएपछि दुर्घटना हुने, सवारी साधन तोडफोड गर्ने र सञ्चारकर्मीलाई आतंकित तुल्याउने गरेकोमा नेपाल पत्रकार महासंघको गम्भीर ध्यानाकर्षण भएको छ ।

सो समूहले आगो लगाएको भवनको समाचार संकलनको क्रममा जलेर एटेलिभिजनका पत्रकार सुरेश रजकको मृत्यु भएको छ । काठमाडौंस्थित तीनकुनेमा अन्तर्पूर्ण मिडिया ग्रुपको भवनमा तोडफोड र आगजनी गरी क्षति पुऱ्याएको छ भने काटेलिभिजनको भवनमा जबरजस्ती प्रवेश गर्ने खोज्दा सुरक्षाकर्मीले रोकेपछि दुर्घटनामा समाचार कक्षसम्म आतंक सिर्जना गरिएको छ । यस्तै हिमालयन टेलिभिजनको सवारी तोडफोड गर्ने कार्य भएको जानकारी महासंघमा प्राप्त भएको छ ।

जनतालाई सुसूचित गराउने र विचार निर्माणमा सघाउने प्रेसजस्तो सञ्चारसंस्थाहरू र सञ्चारकर्मीको ज्याने जाने गरी यस प्रकारको हमला हुनु घोर आपत्ति निम्बनीय र भर्त्सनायोग्य कार्य भएको महासंघको ठहर छ ।

शान्तिपूर्ण प्रदर्शन गर्ने सवैधानिक अधिकारको महासंघ सदैव सम्मान गर्दछ, आन्दोलनको नाममा सञ्चारकर्मीको ज्याने जाने, प्रेसलाई आतंकित र त्रसित बनाउने किमार्थ स्वीकार गर्दैन । यस्ता हर्कतमा संलग्न जो कोही भए पनि तत्काल कानुनी कठ उम्पाउन महासंघ सरकारसँग जोडदार माग गर्दछ । साथै, क्षति पुऱ्याइएका सञ्चारमाध्यम क्षतिपूर्ति दिन, सञ्चार गृह र सञ्चारकर्मीको सुरक्षामा गम्भीर हुन आग्रह गर्दछ ।

महासंघ लोकतन्त्र र प्रेसविरोधी यस्ता क्रियाकलाप नदोहोर्न्याउन सम्वन्धित ध्यानाकर्षण गराउन चाहन्छ र यस प्रकारका हर्कत दोहोरिए त्यस विरुद्ध उत्र्न बाध्य सचेत गराउदछ ।

यसैबीच रजकको जलेर निधन भएको खबरले महासंघ स्तब्ध भएको छ । महासंघ अमानवीय घटनाको गहिरो छानविन गरी दोषीमाथि कानुनी कारवाहीको माग गर्दछ ।

नेपाल पत्रकार महासंघ

Federation of Nepali Journalists (FNJ)

केन्द्रीय समिति, सञ्चारग्राम, काठमाडौं, नेपाल

मिति : २०८१

प्रेस विज्ञप्ति

बदलिएको परिस्थितिका कारण नेपाल पत्रकार महासंघले स्थापना दि अवसरमा यही चैत १६ गते भोलिको लागि देशभर आह्वान गरेको पूर्वनि सम्पूर्ण कार्यक्रम स्थगित गरेको छ ।

स्थापना दिवसलाई पत्रकार 'हत्या' र सञ्चार गृह तथा सञ्चारकर्मीमा हमला विरुद्ध आन्दोलनका रूपमा शोक र विरोधसभाको रूपमा मनाउने जा गराइन्छ ।

केन्द्रीय समितिले भोलि चैत्र १६ गते शनिबार बिहान ८:०० मा मण्डलामा भेला भएर पत्रकारको 'हत्या' र सञ्चारमाध्यममाथि भएको ज्या विरुद्ध विरोधसभा गर्नेछ ।

उक्त सभामा उपस्थित भई आन्दोलनकारीले लगाएको आगोमा जलेर भएका पत्रकारप्रति श्रद्धाञ्जली र सञ्चारमाध्यमविरुद्ध भएको हमला हातेमालो गर्ने महासंघ सम्पूर्ण पत्रकार, सञ्चारकर्मी, अधिक मानवअधिकारकर्मी तथा प्रेस स्वतन्त्रताका लागि सम्पूर्ण नागरिकमा हार्दिक गर्दछ ।

यसैगरी भोलिका लागि महासंघका उपत्यका बाहिरका प्रदेश समिति शाखा समितिले स्थापना दिवसका अवसरमा तय गरेको सम्पूर्ण कार्यक्रम र गरी केन्द्रीय समितिले तय गरेबमोजिम गर्न अनुरोध गरिन्छ ।

रामप्रसाद दाहाल

नेपाल पत्रकार महासंघ

Federation of Nepali Journalists (FNJ)

केन्द्रीय समिति, सञ्चारग्राम, काठमाडौं, नेपाल

मिति : २०८१

प्रेस विज्ञप्ति

नेपाल पत्रकार महासंघको शनिबार बसेको उपलब्ध केन्द्रीय समि आकस्मिक बैठकले पत्रकारको योजनावद्ध हत्या र सञ्चारगृह तथा पत्रका गरिएको आक्रमण तथा आगजनीको विरोधमा थप आन्दोलनका कार्यक्रम तय छ ।

बैठकले शनिबार क्षति पुऱ्याइएका सञ्चारगृहको अनुगमन र सञ्चारकर्मी र सञ्चार सामग्रीको विवरण संकलन गर्ने, आइतबार कार्यस कोलोपट्टी बाँधेर काम गर्न सबै सञ्चारकर्मीलाई आह्वान गर्ने, सोमबार र समिति, प्रदेश समिति र शाखामाफत नेपाल सरकारलाई जापनपत्र बुझा मंगलबार सरोकारवाला संगठनहरूसँग छलफल गर्ने निर्णय गरेको छ ।

यस्तै मारिएका पत्रकार सुरेश रजक सम्बद्ध सञ्चारगृह, उनको परिव छलफल गरी प्रतिवेदन तयार पार्न उपाध्यक्ष उमिदप्रसाद बागचन्दको नेत सचिवहरू रमेश खतिवडा, सोनी शर्मा, प्रकाश धौलाकोटी र वैकुण्ठराज प संलग्न रहेको समिति गठन गरिएको छ । आन्दोलनका थप कार्यक्रम अब विश्लेषणपछि तय गरिनेछ ।

हिजो राजावादीको नाममा भएको आन्दोलनमा सहभागी अराजक र लगाएको आगोमा जलेर एक जना पत्रकारको मृत्यु भएको, विभिन्न मि हाउसमा आगजनी र तोडफोड गरिएको, पत्रकार घाइते भएको र सञ्चार हराएको घटनाको विरोधमा महासंघले आज देशव्यापी विरोध प्रदर्शन गरेको छ ।

नेपाल पत्रकार महासंघ

Federation of Nepali Journalists (FNJ)

केन्द्रीय समिति, सञ्चारग्राम, काठमाडौं, नेपाल

मिति : २०८१

प्रेस विज्ञप्ति

यही चैत १५ गते काठमाडौंको तीनकुनेमा भएको हिंसात्मक प्रदर्शन सञ्चारमाध्यम र सञ्चारकर्मीमाथि भएको आक्रमण र पत्रकार सुरेश रजकको हत्याका स्वतन्त्र छागविन गरी सात दिनभित्र प्रेस स्वतन्त्रता हगनमा संलग्नहरूमाथि कागुनी रजकका परिवारका साथै क्षति पुगेका सञ्चारगृहलाई यथोचित क्षतिपूर्ति र घाइते निःशुल्क उपचारका लागि नेपाल पत्रकार महासंघले यही चैत १८ गते नेपाल न ध्यानाकर्षणपत्र बुझाएकोमा सरकारले हालसम्म महासंघको माग पूरा नगरेकोप्रति गम्भीर भएको छ ।

सरकारलाई दिएको सात दिने अन्टिमेटम यही चैत २५ गते सकिएको सन्द बसेको महासंघको उपलब्ध केन्द्रीय समितिको बैठकले आफ्ना माग पूरा गराउन सरक दबाव दिनुपर्ने अवस्था सिर्जना भएको निष्कर्ष निकालेको छ । महासंघका उपाध बागचन्दको अध्यक्षतामा बसेको बैठकले गरेका निर्णय यस प्रकार रहेका छन् ।

१. दिवगत पत्रकार सुरेश रजकप्रति शोक व्यक्त गर्ने केन्द्रीय समितिले चैत २७ ग काठमाडौंको माइतीघर मण्डलामा साँझ ६ बजे दीप प्रज्वलनसहित श्रद्धाञ्जली स श्रद्धाञ्जली सभामा सहभागी हुन महासंघका उपत्यका, प्रतिष्ठान र एसोसिएट प्रदेश शाखा तथा सखाहरूलाई सहभागी हुने ।

उपत्यका बाहिरका जिल्ला शाखाहरूलाई यही प्रकृतिको कार्यक्रम गर्न निर्देशन दि २. चैत २९ गते शुक्रवार रजकको हत्याका सम्बन्धमा स्वतन्त्र छानविनका ला मानवअधिकार आयोगलाई ध्यानाकर्षणपत्र बुझाउने । प्रदेश समिति र शाखात सोहीबमोजिम गर्ने ।

३. चैत ३१ गते सरकारलाई 'नेपाल पत्रकार महासंघले यही चैत १८ गते प्रस्तुत गरेका गर' भन्ने सन्देश विभिन्न माध्यमबाट गृहमन्त्रीसमक्ष पठाउन देशभरका पत्रकारहरूला गर्ने ।

४. तीनकुनेमा भएको प्रेस विरोधी गतिविधिलाई लिएर २०८२ वैशाख २ गते सम्पा छलफल गर्ने ।

५. वैशाख ४ गते सञ्चारगृहका सञ्चालक आबद्ध रहेका प्रमुख सखाहरूसँग छलफल गर्ने ।

६. वैशाख ६ गते महासंघका पूर्व सभापति अध्यक्षहरूसँग छलफल गर्ने । प्रदेश र जि

तीनकुने घटनापछि दुर्गा प्रसाईं र राजसंस्था पक्षधर संगठनहरूले विभिन्न भित्तिमा जारी गरेका विज्ञप्तिहरू

Durga Prasai
March 29

हार्दिक अपिल

आदरणीय सम्पूर्ण देशभक्त दाजुभाइ, दिदीबहिनी, आमा बुबा!

हिजो १५ गते काठमाडौंको तीनकुनेमा राजसंस्था पक्षधर संयुक्त जनआन्दोलन संघर्ष समिति द्वारा आयोजित कार्यक्रममा यो भद्र सरकार का पाल्नु प्रहरी र शिनका पार्टीका भतुवाहरुको घुसपैठ गराई योजना बद्ध तरले गरिएको हत्या र प्रहरी दमनका साथै विभिन्न स्थानमा भएका आगजनी र लुटपाट का घटना घटाएको कुरा त हामी सबैलाई सबैबिदेते छ।

सम्पूर्ण राजसंस्थावादी संघ संस्था, अभियान तथा पार्टीको सामूहिक प्रयास द्वारा गठन गरिएको सभामा कार्यक्रम सञ्चालन हुन नपाउँदै अश्रु ग्यास प्रहार गरेर सभा बिथोले कार्य गर्ने सरकारले आफैले हत्या गरिएका नागरिकहरुको हत्याको जिम्मेवारी जनकमाण्डर दुर्गा प्रसाईं माथि थोपरे प्रयास गर्ने ? बन्दुक कसले चलायो दुर्गा ले की प्रहरीले ?

संघर्ष समितिका अग्र नेतृत्वमा रहनु भएका नेता धवल शम्शेर राणा र रवीन्द्र मिश्र लाई गिरफ्तारी गर्ने, केन्द्रीय संयोजक नवराज सुवेदी ज्यू लाई नजरबन्द गर्ने जस्ता घृणित कार्य गर्ने सरकारले सयो राष्ट्रवादी नागरिकहरुलाई गिरफ्तारी गरेको प्रति घोर आपत्ति सहित भर्त्सना गर्दछौं !

यिनीहरुको यतिमात्रे दमन र तानाशाह प्रवृत्ति यतिले मात्रै नपुगेर श्री ५ महाराजधिराज सानेन्द्र वीरविक्रम सरकारलाई समेत नजरबन्द गर्ने, पक्राउ गर्ने भन्ने जस्ता अभिव्यक्ति हरु सरकारी उच्च ओहदामा बस्ने हरूले व्यक्त गरिरहेका छन् र आज बाट श्री ५ लाई सुरक्षाको लागि प्रदान गरिएको सशस्त्र प्रहरीको सुरक्षा फिर्ता गरेको भन्ने जानकारी हुन आएको छ र जसै महाराजाधिराजको पासपोर्ट समेत जफत गर्ने तयारी भएको बुझिएको छ !

यसरी खुलामखुल्ला सिङ्गो राष्ट्रलाई चुनौती दिएर हाम्रा प्यार राजा लाई दमन गरेको हामी टुलु टुलु हेरेर बस्न सक्दैनौं !

तसर्थ हिजो तीनकुनेमा भएको हत्या र प्रहरी दमनका विरुद्ध र श्री ५ महाराजधिराज सरकार माथि गरेको आत्याचारको बिरुद्धमा आम नागरिकहरु आउनुको पिरल्प छैन !

नेता को मुख नताको, जनताले गर्ने जनआन्दोलन जनताकै नेतृत्वमा गरौं र यो भद्र हलाल हरूको पञ्जा बाट यो देशलाई मुक्त गर्न भोलि देखि नै देश भर हरेक शहरका सडकमा भेलाभएर हाम्रा आवाज बुलन्द पारौं र न्यायको पक्षमा आन्दोलित बनौं !

4.3K 658 comments 239 shares

राजसंस्था पुनर्स्थापनाका ल
संयुक्त जनआन्दोलन समिति

२०८१ चैत्र १६ गते

प्रेस विज्ञप्ति

चैत्र १५ गते दिउँसो ११ बजेदेखि काठमाडौंको तीनकुनेमा आयोजना गरिएको आन्दोलन घोषणा सभ संघर्ष समितिका पदाधिकारी, केन्द्रीय नेताहरु मध्या पुरे सभालाई सम्बोधन गर्न नपाउँदै सरकार नियोजित रुपमा गराइएको घुसपैठ र अनपेक्षित प्रहरी दमनका कारण सभा बिथोलिएको । सभामा नागरिकहरु माथि अश्रु ग्यास लगायत गोली प्रहार गरेर नागरिकको हत्याका अतिरिक्त तोडफोड र गराइ आतंक सिर्जना गर्ने घटनाको घोर भर्त्सना गर्दै सहादत प्राप्त गर्ने वीर योद्धा सहोदर प्रति हार्दिक श्र व्यक्त गर्दछौं ।

आन्दोलनमा भएका कुनै पनि घटनामा संलग्न नभएका हाम्रा जनकमाण्डर दुर्गा प्रसाईं लगायतलाई पक्रा जारी गर्ने, कार्यक्रम पश्चात जनआन्दोलन समितिका सदस्य सचिव रवीन्द्र मिश्र, आन्दोलन परिचालन धवल शम्शेर राणा तथा प्रवक्ता अधिवक्ता स्वागत नेपाल लगायत अन्य सहयोद्धालाई पक्राउ गर्ने नजरबन्दमा राख्ने कार्य भएको छ । श्री ५ महाराजधिराजलाई समेत बदनाम गराउने र घटनामा देखाउने उद्देश्यले नजरबन्द गर्ने वा पक्राउ गर्ने भन्ने तयारी भइरहेको समाचारहरु बाहिर आएको । अनुरूप कदम चाल्ने प्रयास भएमा देशभरबाट आम नागरिकहरु स्वतस्फूर्त विरोधमा उत्रने छन् । जानकारीमा आएको कुरा यहाँ उल्लेख गर्दै त्यस किस्म हुने कदमको घोर भर्त्सना गर्दछौं ।

जनताद्वारा गरिने जनआन्दोलन कुनै पनि नेताको इसारामा चल्दैन, जनचाहना र जनविद्रोहबाट आन्दोलनको अगुवाइ र नेतृत्व जनताले नै गर्छन् । अतः आजको बर्बतापूर्ण दमन र हिसाका वि जनआन्दोलन जनताले देशभरी शान्तिपूर्ण तवरले गर्नु हुनेछ भन्ने अनुरोध सहित जनता अधि स आन्दोलन र जनचाहनाको हामी सदैव पक्षमा रहने छौं, साथ दिनेछौं ।

स्मरण रहोस् यस्तो किस्मको विषम परिस्थितिमा कसैबाट धमिलो पानीमा माछा मार्ने प्रयास नगरि देशभक्त जनताको आन्दोलन जारी छ ।

नवराज सुवेदी

नवराज सुवेदी

राजसंस्था पुनर्स्थापनाका लागि
संयुक्त जनआन्दोलन
परिचालन समिति

नागरिक छानबिन आयोग गठन

चैत्र १५ गते तीनकुनेमा शान्तिपूर्ण कार्यक्रममा हिंसा भड्काएर भए गरिएका गम्भिर हननको घटनाका सम्बन्धमा राष्ट्रिय मानवअधिकार आयोग र सरकारले समेतबाट छान्वि नेपालको छवी धुमिल बनाएकोले राष्ट्रिय जीवनका विविध क्षेत्रका विशिष्ट व्यक्तित्व तर्फबाट अनुसन्धान गरिदिन प्रस्ताव गरिएकोमा स्वीकार गरी वरिष्ठ अधिवक्ता देव संयोजकत्वमा स्वतन्त्र र निष्पक्ष नागरिक छानबिन आयोग गठन भएको छ ।

नागरिक समाजका विशिष्ट व्यक्तित्व तथा संघसंस्थाहरुको सामूहिक प्रस्तावमा छानबिन आयोगका सदस्यहरुमा सुरक्षा क्षेत्रबाट पूर्व एआइजी रविराज थापा, चिफ रामप्रसाद उप्रेती, मानवअधिकारको क्षेत्रबाट मानवअधिकार विषयमा विद्यावारिधी अधिवक्ता हरि कट्टेल रहनु भएको छ ।

उक्त आयोग गठनको प्रस्तावका लागि संयुक्त जनआन्दोलन समितिका कार्यवाजमान गुरुङ्ग ३६ वटा संघसंस्थाको छाता संस्था राष्ट्रिय शक्ति नेपालका संयोजक पर्यटन व्यवसायी समाजसेवी भरत बस्नेत, किशोरी महतो, प्रा.डा. रत्नकमल वैद्य, अध्या बस्नेत, मानव अधिकार म्याग्रामिट २०११ का संयोजक सुरेश आचार्य, रमा सिंह, उ प्रशासक हरि बहादुर बस्नेत, राष्ट्रिय नागरिक संघर्ष समितिका संयोजक नरेश बहादुर यादवराज पाण्डेय निराकार रेग्मी, दिपक महाराज आत्रेय, नेवा एकता तथा नागरिक समेत ३९ संघसंस्था तथा प्रबुद्ध व्यक्तित्वहरुका तर्फबाट हस्ताक्षर गर्नु भएकोमा क सम्पन्न एक भेलाको पारित गरेको हो । उक्त प्रस्तावमा समर्थन जनाउँदै देश तथा विदेश

राष्ट्र, राष्ट्रियता, धर्म, संस्कृति र नागरिक बचाउ महाअभियान, नेपाल

केन्द्रिय कार्यालय
तिनकुने, परिसडौडा, कोटेश्वर-३२, काठमाण्डौ, नेपाल

प्रेस विज्ञप्ति

राष्ट्र, राष्ट्रियता, धर्म, संस्कृति र नागरिक बचाउ महाअभियानका केन्द्रिय आ जनआन्दोलन परिचालन समितिका जनकमाण्डर श्री दुर्गा प्रसाईं ज्युले दे हितकालागि, मानवाधिकार कर्मि, नागरिक समाज, कानुन बिदहरुको सल्ला प्रहरी समक्ष आफै स्व इच्छा गिरफ्तार दिएको र अहिलेको हाम्रो लडाई देश माफिया तस्कर विरुद्धको लडाई हो भनेर प्रष्ट हुन, परिस्थिति अनुसार देश लागि एकजुट हुन र संघर्ष गर्न अनुरोध गर्नु भएको हुँदा यसै सन्दर्भमा निम्न गर्दै प्रेस बिज्ञप्ति जारी गर्दछौ ।

१. निरंकुश सरकार, गृहमन्त्रीको राजीनामा माग गर्दै प्रहरी प्रशासनको ज्या एवम भर्त्सना गर्दछौ ।
२. केन्द्रिय अध्यक्ष तथा जनकमाण्डर श्री दुर्गा प्रसाईं लगाएत सम्पूर्ण नेतृत्व र अ तुरुन्तै बिना सर्त स-सम्मान रिहाई गरियोस ।
३. जनकमाण्डर श्री दुर्गा प्रसाईं ज्यु लगाएत आस्थाका बन्दीहरुको मानव अधि रक्षा गरियोस ।
४. इतिहासमा षडयन्त्र गरि गौर हत्याकाण्ड र टिकापुर हत्या काण्ड घटाए जस्तै दुर्गा प्रसाईंलाई फसाउने षडयन्त्रहरु असफल भएको छ । तर्सथ, षडयन्त्रकारी गरियोस ।
५. चैत्र १५ गतेको कोटेश्वर तिनकुने घटनामा सरकार, गृहमन्त्री, प्रहरी षडयन्त्र भएकोले अहिलेसम्म सरकारले "न्यायीक छानबिन समिति" ब नसकेको सबैबिबिते छ । तर्सथ, "उच्च स्तरीय संसदिय न्यायीक छानबि गठन गरियोस ।
६. राज संस्था, लोकतान्त्र, किरात, बौद्ध सहितको वैदिक सनातन हिन्दु स्थापना, बैक, लघुबित्त, सहकारी, मिटरब्याजी, सुकुम्बासी, बेरोज शिथल समग्रमा बैक कानुन रानी नियम पर जमाग सिर्जना भएमा न्यायीक

तीनकुने घटनापछि विभिन्न पेशागत संघसंगठनहरूले जारी गरेका विज्ञप्तिहरू

नेपाल प्रेस युनियन

केन्द्रीय समिति

काठमाडौं

मिति: २०८१

प्रेस विज्ञप्ति

पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र शाहको उक्साहटमा अराजक, उच्छृङ्खल आन्दोलनकारीले गरेको आगजनीमा परेर रिपोर्टिङ गरिरहेका एभिज्युज टेलिभिजनका क्यामरा पर्सन सुरेश भएको दुःखद घटनाले नेपाल प्रेस युनियन निकै मर्माहित र स्तब्ध भएको छ। स्वहार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै शोकसन्तप्त परिवारजनमा प्रेस युनियन गहिरो सन्तर्पण गर्दछ। पूर्व राजावादीले गरेको तोडफोड र आगजनीमा परेर रजकको निधन भएको हिंसात्मक गतिविधिको कारण रिपोर्टिङमा गएका पत्रकारले अकालमा मृत्यु व्यहोनु अन्नपूर्ण पोष्ट दैनिक, कान्तिपुर टेलिभिजनमा भएको आगजनी तथा तोडफोडको घोर भर्त्सना र निन्दा व्यक्त गर्छन्। प्रेस स्वतन्त्रता विरोधी यस्ता हिंश्रक आन्दोलन गरे पनि पुग्दैन। घटनाको तत्काल छानविन गरी दोषीलाई कारवाही गर्न, मृतकक आक्रमणमा क्षति पुगेका सञ्चार गृहलाई क्षतिपूर्ति दिन युनियन आग्रह गर्दछ।

पूर्व राजा ज्ञानेन्द्र शाहको शाही कुमा जसरी सञ्चार माध्यमलाई तारो बनाएर उनकै नाममा भएको आन्दोलनमा प्रेसमाथि आक्रमण गर्ने कार्य निन्दनीय छ। गणतन्त्रको विकल्प निरंकुश राजतन्त्र हुन सक्दैन। लोकतन्त्रको विकल्प समुन्नत भन्ने युनियनको मान्यता छ। प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताको सम्मान गर्ने, पत्रकार रुपमा रिपोर्टिङ गर्ने वातावरण सृजना गर्ने, हिंसात्मक आन्दोलन नगर्ने युनियन सम्म आग्रह गर्दछ।

प्रेस चौतारी नेपाल

PRESS CHAUTARI NEPAL

केन्द्रीय समिति

मिति: २०८१

प्रेस विज्ञप्ति

कथित राजावादी समूहको नाममा आज काठमाडौंमा भएको अराजकतापूर्ण र प्रदर्शनका क्रममा समाचार संकलनमा रहेका सञ्चारकर्मीको ज्यान गुमेको र सञ्चारमाध्यममाथि भएको आक्रमणको घटनाले प्रेस चौतारी नेपाल स्तब्ध बनेको छ।

काठमाडौंको तीनकुनेमा आज प्रदर्शनकारीले हिंसात्मक ढंगले निजी भवनमा आग लागी भवनको माथिल्लो तलामा बसेर समाचार छायाँकन गरिरहेका एभिज्युज टेलिभिजन पत्रकार सुरेश रजकको कार्यस्थलमै जलेर मृत्यु भएको छ। यसैगरी, प्रदर्शनकारीले पोष्ट दैनिकमा आगजनीको प्रयास गर्नुका साथै कान्तिपुर टेलिभिजनमा ढुंगामुढा हिमालय टेलिभिजनको गाडी तोडफोड गरेका छन्। शान्तिपूर्ण प्रदर्शन गर्न पाउनु अधिकार भएपनि आन्दोलनको बहानामा भएका यस्ता अराजक एवं अगतिविधिको शिकार सञ्चारकर्मी र सञ्चारमाध्यम हुनु गम्भीर चिन्ताको विषय। काठमाडौंमा सम्पन्न प्रेस चौतारी नेपालको प्रथम केन्द्रीय समिति बैठकले सो घटनाको कडा शब्दमा निन्दा र भर्त्सना गरेको छ। यस्ता घटनामा संलग्न दोषी कडा कारवाही गर्न पनि बैठकले सरकारसँग जोडदार माग गरेको छ।

जनताको बलिदानी, कष्टसाध्य संघर्ष र त्यागबाट प्राप्त नेपालको लोकतान्त्रिक गण धावा बोल्यै भइरहेका यस्ता अराजक गतिविधिलाई तत्काल निष्तेज गर्न प्रेस चौतारी सरकारसँग जोडदार माग गर्दछ। साथै, संविधान प्रदत्त पूर्ण प्रेस स्वतन्त्रताको उच्च सम्मान गर्दै पत्रकारहरूको सुरक्षाको प्रत्याभूति दिलाउन तथा निर्बाध रुपमा संकलन, सम्प्रेषण र प्रकाशन/प्रसारणमा अवरोध सिर्जना नगर्ने सम्बन्धित पक्षहरू अपील पनि गर्दछौं।

काठमाडौंको तीनकुनेमा शुक्रबार आगलागीमा पर्नुअघि राजावादी र प्रहरीबीच भएको झडपको भिडियो खिचिरहेका सुरेश रजक।

तस्बिर : उमेश कार्की/नेपाल प्रेस

महासंघको आन्दोलन र अध्ययन समितिले गरेका छलफलका तस्बिरहरू

पत्रकार सुरेश रजकको ताहाचलस्थित घरमा पुगेर परिवार र आफन्तसँग छलफल गर्दै महासंघका वरिष्ठ उपाध्यक्ष दीपक आचार्य, उपाध्यक्ष उमिद बागचन्द र महासचिव रामप्रसाद दाहालसहितको टोली ।

२०८१ चैत १६ गते पत्रकार हत्या, मिडियामाथिको आक्रमणकाविरुद्ध काठमाडौंको माइतीघरमा भएको विरोध प्रदर्शन कार्यक्रम ।

२०८१ चैत १६ गते पत्रकार हत्या, मिडियामाथिको आक्रमणकाविरुद्ध काठमाडौंको माइतीघरमा भएको विरोध प्रदर्शन कार्यक्रममा पूर्वअध्यक्ष शिव गाउँले लगायत ।

२०८१ चैत १५ गते प्रदर्शनकारीले तोडफोड गरी आगजनी गरेको अन्नपूर्ण पोष्ट दैनिकको कार्यालय ।

२०८१ चैत १५ गते प्रदर्शनकारीले तोडफोड गरी आगजनी गरेको अन्नपूर्ण पोष्ट दैनिकको कार्यालय निरीक्षण गर्दै नेपाल पत्रकार महासंघको टोली ।

२०८१ चैत १५ गते प्रदर्शन भएको स्थल तीनकुने क्षेत्रको स्थलगत अवलोकन, घटनास्थलमा खटिएका प्रहरी र स्थानीयसँग कुराकानी गर्दै नेपाल पत्रकार महासंघको टोली ।

२०८१ चैत १५ गते भएको तोडफोडपछि कान्तिपुर टेलिभिजन कार्यालयको निरीक्षणमा नेपाल पत्रकार महासंघको टोली ।

२०८१ चैत १५ गते कान्तिपुर टेलिभिजनमा भएको ढुंगामुढाका विषयमा प्रत्यक्षदर्शीसँग कुराकानी गर्दै अध्ययन टोली ।

तीनकुनेमा प्रदर्शनकारीको आक्रमणबाट घाइते भएका पत्रकार दिनेश गौतमका विषयमा अनलाइनखबरमा जानकारी लिँदै अध्ययन टोली ।

पत्रकार सुरेश रजकको मृत्यु र तीनकुने घटनाका सम्बन्धमा एभिन्युज टेलिभिजनको कार्यालयमा जानकारी लिँदै अध्ययन टोली ।

२०८१ चैत १५ गते भएको पत्रकार हत्या, पत्रकार तथा मिडियामाथिको सुनियोजित आक्रमणका सन्दर्भमा गृहमन्त्री रमेश लेखकको ध्यानाकर्षण गराउँदै नेपाल पत्रकार महासंघ

२०८१ चैत १५ गते भएको घटनाका विषयमा प्रहरी परिसर काठमाडौंमा जानकारी लिंदै अध्ययन टोली।

२०८१ चैत १५ गते भएको पत्रकार हत्या, पत्रकार तथा मिडियामाथिको सुनियोजित आक्रमणका सन्दर्भमा राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगको ध्यानाकर्षण गराउँदै नेपाल पत्रकार महासंघ

पत्रकार सुरेश रजकको १३ औं दिनको पुण्यतिथिमा परिवारलाई महासंघका तर्फबाट समवेदना पत्र हस्तान्तरण गर्दै उपाध्यक्ष उमिद बागचन्द, महासचिव रामप्रसाद दाहाललगायत ।

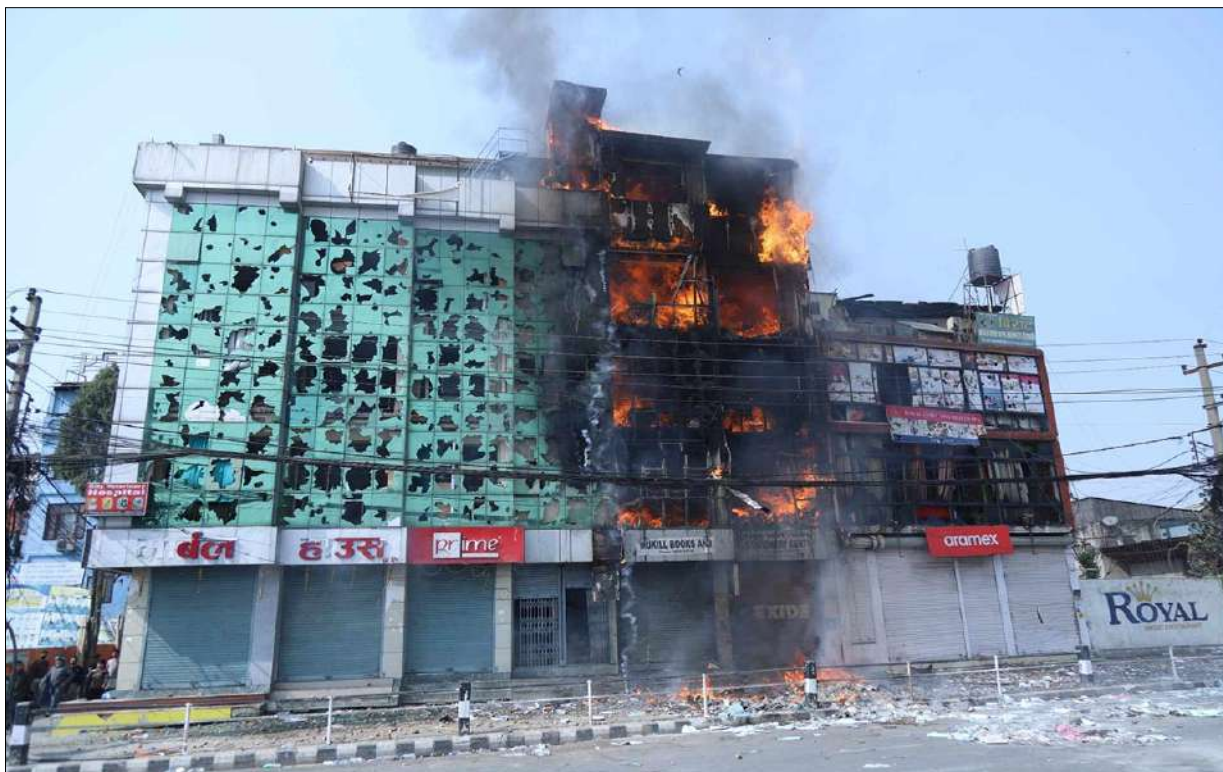
२०८१ चैत २७ गते काठमाडौंको माइतीघरमा दीप प्रज्वलन गर्दै पत्रकार सुरेश रजकप्रति श्रद्धाञ्जली अर्पण ।

सरोकारवाला संगठनका अध्यक्षहरूसँग छलफल

२०८२ तीनकुने घटनाबारे मिडिया सञ्चालक संघसंस्थाका प्रमुख तथा प्रतिनिधिहरूसँगको छलफल ।

२०८१ चैत १५ गते तीनकुनेमा राजसंस्थाका पक्षधर प्रदर्शनकारीले गरेको आगजनी ।

२०८१ चैत १५ गते तीनकुनेमा प्रदर्शनकारीको आक्रमणबाट घाइते भएका पत्रकार दिनेश गौतम । तस्बिर : अनलाइनखबर ।

घटनापछि त्यस विषयमा विभिन्न सञ्चार माध्यममा प्रकाशित समाचार

मौनता सच्चा साथी हो, जसले कहिल्यै पनि विश्वासघात गर्दैन ।

राजधानी दैनिक

www.rajdhani.com

राजधानी

वर्ष २०, अंक ५८५, साविक १६, रोज ५०८९, नेपाल, जेठ १५, २०७५ | RAJDHANI Daily National Daily | Saturday 29 March 2025 | पृष्ठ : C | कृष्ण र. ४०/-

के तपाईले
आजको राजधानी पत्रकारसँग
भौचर
लिनु
अर्को ?

५० लाखको राम्रानी पत्रक मात्र

राजावादीको आन्दोलन अराजक र हिंसात्मक

• दुई जनाको मृत्यु • व्यक्तिगत र सरकारी सम्पत्तिमा लुटपाट • आगजनी र तोडफोड

राजावादीहरूले राजधानीको राजमार्गमा राखेको झण्डा

राजावादीहरूले राजधानीको राजमार्गमा राखेको झण्डा

राजावादीको आन्दोलनमा सहभागीहरूले प्रदर्शन गर्ने झण्डाको राजधानीको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ । राजधानीको प्रदर्शनमा सहभागीहरूले राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ । राजधानीको प्रदर्शनमा सहभागीहरूले राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

पत्रकार सुरेश रजकको हत्यामा सहभागीहरूले प्रदर्शन गर्ने झण्डाको राजधानीको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ । राजधानीको प्रदर्शनमा सहभागीहरूले राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

सोती पृष्ठ ५ अ १५

‘आन्दोलनमा सरकारबाट घुसपैठ’

राजधानीको राजमार्गमा राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ । राजधानीको प्रदर्शनमा सहभागीहरूले राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

पूर्वाञ्चलमा गर्ने नसकदा मानवीय र भौतिक क्षति

राजधानीको राजमार्गमा राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ । राजधानीको प्रदर्शनमा सहभागीहरूले राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

फोडो फिचर पृष्ठ ८ मा

राजधानीको राजमार्गमा राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ । राजधानीको प्रदर्शनमा सहभागीहरूले राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

सोती पृष्ठ ५ अ १५

राजस्थानद्वारा चर्चार्थ प्रकाशित । १०

राजधानी दैनिक

कान्तिपुर

पत्रकारिता मूल्यमा बढाउँदै लगेका । १०

वर्ष २०, अंक ५८५, साविक १६, रोज ५०८९, नेपाल, जेठ १५, २०७५ | KANTIPUR, Nepal National Daily, Monday, March 31, 2025 | पृष्ठ ५०-५१ | ५० सोती

अराजक राजावादी, अस्तव्यस्त सुरक्षा प्रणाली

विर्सेको साढे २ बजेतिर आफैले सवारी चलाउँदै प्रहरीलाई सामूहिक रूपमा कुल्चने गरी सडक आतंक मच्चाएका दुर्ग प्रसादलाई पक्राउ गर्न राति साढे ७ बजेतिर मात्रै प्रहरी परिचालन गरिएको थियो

काठमाडौँको बौद्धचोक-काठमाडौँ सडक अड्डामा सुरक्षा प्रणाली अराजकरी गरी चलाइएको छ ।

सिंह : देवनाथ श्रेष्ठ / कान्तिपुर

राजधानीको राजमार्गमा

राजधानीको राजमार्गमा राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ । राजधानीको प्रदर्शनमा सहभागीहरूले राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

राजधानीको राजमार्गमा

राजधानीको राजमार्गमा राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ । राजधानीको प्रदर्शनमा सहभागीहरूले राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

राजधानीको राजमार्गमा

राजधानीको राजमार्गमा राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ । राजधानीको प्रदर्शनमा सहभागीहरूले राखेको झण्डाको पोलमा टाँसेको देखिएको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

गणतन्त्रका मुद्दामा एकजुट हुने दलहरूको प्रतिवद्धता

काठमाडौँ (काठ) : गणतन्त्रका मुद्दामा एकजुट हुने दलहरूको प्रतिवद्धता राखेको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

गणतन्त्रका मुद्दामा एकजुट हुने दलहरूको प्रतिवद्धता

काठमाडौँ (काठ) : गणतन्त्रका मुद्दामा एकजुट हुने दलहरूको प्रतिवद्धता राखेको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

पाँच अध्यादेशमार्फत ल्याइएका कानून संकटमा

प्रतिस्थापन समितिको सौम्यता रति १२ बजेतिर राष्ट्रपतिबाट प्रणालीकरण बमर पछि अध्यादेशमार्फत ल्याइएका कानून भित्रिनु हुने

अध्यादेशमार्फत

अध्यादेशमार्फत ल्याइएका कानून संकटमा परेको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

अध्यादेशमार्फत

अध्यादेशमार्फत ल्याइएका कानून संकटमा परेको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

अध्यादेशमार्फत

अध्यादेशमार्फत ल्याइएका कानून संकटमा परेको छ । यसबाट के के भन्नुपर्छ भन्ने प्रश्न उठ्छ ।

annapurnapost.com

अन्नपूर्ण

वर्ष २३, अंक ३२४ पृष्ठ ८ | काठमाडौं, जसम्बर १६, चैत २०८१ | पौष कृष्णकक्ष औसत, नेपाल संवत् १९४५ | SATURDAY, MARCH 29, 2025 | काठमाडौं, इटहरी, भुटवल र कोलभुवरबाट एलेक्ट्रिक प्रवर्धित | मूल्य : रु. १००

राजावादी आन्दोलनका नाममा तीनजनास्वतन्त्र अन्नपूर्णको कार्यालयमा आक्रमण गरिएको तोंडफोट र अगजनी। ● अन्नपूर्ण

‘राजावादी
निरा
अन्न
केही

राजावादी आन्दोलनको नाममा काठमाडौं टेलिभिजनको कार्यालयमा भएको तोंडफोट (दायाँ)। आन्दोलनकारीको अगजनीमा परी ज्यान गुमाएका एमिचुन टेलिभिजनका पत्रकार सुरेश रजक।

दम्भी शासकहरूले पनि प्रेसलाई सीमित नगरून् भनेर संविधानको प्रस्तावनामै लेखियो- पूर्ण प्रेस स्वतन्त्रता। अर्थात्, कसैले पनि प्रेसको स्वतन्त्रता नखोसीस्, यसलाई सीमित घेराभित्र नबाँधीस् भन्नाका लागि प्रेस स्वतन्त्रताको अर्थ ‘पूर्ण’ शब्द लेखिएको हो। तर, राजावादीका नाममा शुरुवात भएको आन्दोलनको निसाना बनाइयो- स्वतन्त्र प्रेस। प्रत्यक्ष प्रसारण गरिएका सञ्चारकर्मी चढेको घरमा आगो लगाएर ज्यान लिइयो। अन्नपूर्ण पोस्टको कार्यालयमा आगो लगाएर सञ्चारकर्मी र कर्मचारीको ज्यान लिने कोसिस भयो। यसबाट स्पष्ट हुन्छ- परिवर्तन विरोधीहरू प्रेस स्वतन्त्रताको विपक्षमा छन्। उनीहरू कलमका निब भाँचेर निहित स्वार्थपूर्तिमा केन्द्रित छन्।

आन्दोलन नाममा अस पराव

दिनेश गौतम | काठमाडौं

आफै गाडी चलाउँदै बाँकी ४२०८ नम्बरको गाडीमा प्रदर्शनस्थल तीनकुने पुगे, दुर्गा प्रसाईं। उनले प्रदर्शनकारीहरूलाई उक्साउँदै सुर्खामैलाई गाली गर्न थाले। गाडीले पेलेर निर्गोचन भए तापनि प्रयास गरे। त्यस क्रममा प्रहरीले रोक्न खोजे। तर, प्रसाईं भने पेलेर अघि बढे। प्रसाईंले प्रहरीको पछिल्लो धोरा तोड्दै अघि बढ्दा प्रहरीले संयमात अपनाएका थिए। त्यसपछि प्रदर्शनकारी उग्र बनेका थिए। सुर्खामैले बल प्रयोगको प्रयास गरेका थिए।

राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगका प्रचलन डा. टीकाराम पोखरेलका अनुसार, फाइलमा परी प्रहरी र प्रदर्शनकारी दुवै तर्फ घाइत भएका छन्। प्रदर्शनकारीले तीनकुने क्षेत्रमा सञ्चारमाध्यमका भवन, कलेजका भवन तथा व्यक्तिगत घरमा आगजनी र आक्रमण गर्नुका साथै आगो निषादन विहिनको दमकल तथा सशस्त्र प्रहरीको गाडीमा समेत डुंगा प्रहार गरेका छन्।

प्रदर्शनमा राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टीका अध्यक्ष रामेन्द्र लिङ्देन, कमल थापा, ज्ञानेन्द्र शहीरलगायत नेता भने देखिँदै चरेनन्। पूर्वडीडीसी प्रकाश अधिकारीका अनुसार, प्रसाईंको विवादित पुष्टभूमिको सवैले हेक्का गर्नुपर्ने बागोडो छ। 'कमान्डरले घोषणा गर्नुअघि नै आन्दोलनको बारेमा विस्तृत विश्लेषण गर्नुपर्ने हुन्छ। कुन तहका कार्यकारीलाई सहभागि गराउने र कस्तो रणनीति अपनाउने र आन्दोलनको क्रममा अग्रिम घटना हुन सक्ने तर्फ पनि छलल गर्नुपर्ने हुन्छ। अधिकारी भन्दछन्, 'जुन व्यक्ति (दुर्गा प्रसाईं)लाई फाइल कमान्डको नेतृत्व सुम्पिने काम भयो। त्यो नै उपयुक्त व्यक्ति होइन।' फिल्ड

जनतालाई रैती बनाउने कुचेष्टा नगर्न चेतावनी

राधा खनाल | काठमाडौं

विपक्षी दल सम्बद्ध समाजवादी मोर्चाले शुरुवात राजधानीमा गणतन्त्र र परिवर्तनका पक्षमा शक्तिपूर्ण प्रदर्शन र सभा गर्‍यो। संवैधानिक व्यवस्थाविरुद्ध शाखा बोलुन थालिएको भन्दै मोर्चाले प्रदर्शन गरेको हो।

भुक्तोभण्डारमा भएको आमसभामा माओवादी केन्द्रका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल ‘प्रचण्ड’ले जनतालाई फेरि रैती बनाउने कुचेष्टा नगर्न

राजावादी आन्दोलनका नाममा
अन्नपूर्ण मिडिया नेटवर्कको
कार्यालयमा भएको तोडफोड र
आगजनी । • अन्नपूर्ण

प्रहरीले व्यक्तिको निजी अन्वेषण प्रयोग गरेर अभुयन्सि प्रहण गरेको देखिएको भन्दै आयोगले भोइ नियन्त्रणका लागि प्रहरीले पानीको कठोरा र हवाई फायर गरेको पाइएको जनाएको छ । यसैबीच, अन्नपूर्ण मिडिया नेटवर्कमा गरिएको आक्रमणको कडा शब्दमा नेपाली मलका अमेरिकी लिडर

नेपाल पत्रकार महासंघ

मानवअधिकार तथा
शान्ति समाज

आन्दोलनका नाममा अन्तपूर्ण
मिडिया नेटवर्कमाथि आक्रमण
हनु अत्यन्तै निन्दनीय कार्य हो।

प्रदर्शनकारीद्वारा लुटपाट, करोडौंको क्षति

अजवी पौड्याल । काठमाडौं

राजावादी समर्थकले शुक्रबार राजधानीमा गरेको प्रदर्शन हिंसात्मक हुन पुग्दा एक जना प्रदर्शनकारी र एक जना पत्रकारको मृत्यु भएको छ । प्रदर्शनकारीले निर्वाचित रूपमा नै निजी घर, सार्वजनिक कार्यालय तथा सरकारी कार्यालयमा हुँवामुढा र आगजनी गरेका थिए । जसबाट करोडौं रुपैयाँको क्षति भएको छ । प्रदर्शनकारीले तीनकुनेमा रहेको अन्नपूर्ण पोस्टको कार्यालयमा समेत आगजनी गरेका थिए ।

नेपाल प्रहरीका प्रवक्ता विनोदकुमार आचार्यका अनुसार राजावादी समर्थकहरूले निर्वाचित रूपमा नै हिंसात्मक आन्दोलन सुरु गरेका थिए । प्रदर्शनका क्रममा गम्भीर घाइते भएका कर्णवीरपुत्रा २९ वर्षीय रविन महर्जनको मृत्यु भएको हो । महाराजगन्जस्थित त्रिभि रक्षण अस्पतालमा उनको मृत्यु भएको छ । उनको घाँटीमा गोली लागेको थियो ।

अराजक राजावादी प्रदर्शनकारीले काठमाडौंको तीनकुने, कोटेश्वरलगायत क्षेत्रमा गरेको तोडफोड र आगजनीबाट करोडौं रुपैयाँबराबरको क्षति पुगेको छ । नवराज सुवेदी, दुर्गा प्रसाईलगायतको नेतृत्वमा भएको प्रदर्शनमा प्रदर्शनकारीले व्यक्तिगत निजी सम्पत्तिमा आगजनी र तोडफोड गरेका हुन् । प्रदर्शनकारीले तीनकुने क्षेत्रमा निजी कार्यालय सञ्चालन भएका घर, नक्सा एकीकृत समाजवादीको घाँटी कार्यालयलगायतमा तोडफोड र आगजनी गरेका थिए ।

तीनकुनेमा रहेको माथिल हाडसमा प्रदर्शनकारीले हुँवामुढा गरेका थिए । भवन पूर्णरूपमा ध्वस्त भएको छ । उनिहरूले घरभरमा हुँवामुढा गरेका थिए । त्यसैगरी होइन, अराजक भोडाले कोटेश्वरस्थित जडीबुटी सरकारीपार्क छिमेर आगजनी गरेको छ ।

कोटेश्वरको भाटभटेनीमा तोडफोड र लुटपाट भएको छ । प्रदर्शनकारीले पत्र छिमेर फलफूलका

कोटेश्वरको भाटभटेनीमा प्रदर्शनकारीले लुटपाट गरेपछि सबैभन्दा फालिएका सामान ।
● अशोक दुनाल

काटुन, चिचुरका झोललगायत सामान लिएर भागेका थिए । प्रहरी प्रवक्ताको भनाइअनुसार नेपाल प्रहरी र सशस्त्र प्रहरी गरी ३० जना बढी घाइते भएका छन् । जसमा केही प्रहरी कर्मचारीको अवस्था गम्भीर रहेको छ ।

गृहमन्त्री रमेश लेखकले प्रदर्शनका क्रममा भएको क्षतिको क्षतिपूर्तिका लागि सरकारले पहल गर्ने बताएका छन् । प्रदर्शनको नेतृत्व लिने र हिंसात्मक गतिविधिलाई निर्देशन दिने ठुले पक्षलाई सरकारले कानुनी कारवाहीको रायमा ल्याउने उनले बताए । तीनकुने क्षेत्रमा भएको राजावादीको प्रदर्शनका क्रममा निजी सम्पत्तिमाथि भएको क्षतिको निम्मेवारी आयोगका तर्फबाट प्रसाईले लिनुपर्ने बताएका हो ।

व्यक्तिगत निजी सम्पत्तिमाथि तोडफोड गर्ने, सञ्चार गृहमा आगजनी गर्ने, अस्पतालमा तोडफोड गर्ने, व्यापारिक केन्द्रमा तोडफोड गर्नेलगायत अपराधीक घटना भएका छन् । अपराधीक कार्यमा संलग्न सबैलाई पक्राउ गर्नु । रेकर्डको आधारमा, इन्टेलिजेन्सको सूचनाको आधारमा सबैलाई कारवाहीको दायरमा ल्याउनु । गृह मन्त्रालयका सहसचिव छवि रिजालले भने । दुर्गा प्रसाईले गाडी पछाडि प्रहरीलाई मार्ने खोजेको आरोपसमेत सरकारले लगाएको छ । दुर्गा प्रसाईले सुलाकमीलाई मार्ने निर्यात गाडी पछाडिउनुभयो । त्यसपछि तीनकुने क्षेत्र उग्र बनेको देखिन्छ । रिजालले भने ।

एमाले भन्छ, राजावादीको क्रियाकलाप

काठमाडौं (अन्नपूर्ण) : सत्तारूढ दल नेकपा एमालेले तीनकुने क्षेत्रमा राजावादीहरूले प्रदर्शनका नाममा गरेको अराजकताको भर्त्सना गरेको छ । एमाले महासचिव शंकर पोखरेलले राजावादीले प्रदर्शनका नाममा उड्डाडता, अराजकता र हिंसा मच्चाइएको आरोप लगाएका छन् ।

सुरक्षा घेरा तोड्ने, सुरक्षाकर्मीमाथि आक्रमण गर्ने, हतियार खोल्ने, सर्वसाधारणका घर, व्यवसायिक भवन, सञ्चार गृह, राजनीतिक दलका कार्यालय र सरकारी भवनमा आगजनी गर्ने, लुटपाट गर्ने, जानीजानी हिंसा र आतंकलाई दुरुलगाउन गर्ने तथा मुलुकको लोकतान्त्रिक प्रणालीलाई बिचोलेर अराजकतातिर धकेल्ने यस्ता अपराधीक क्रियाकलाप निन्दनीय छन् ।

लुटपाटले आतंकलाई दुरुलगाउन गरेको आरोप लगाइएको छ ।
'शान्तिपूर्ण प्रदर्शनका नाममा सुरक्षा घेरा तोड्ने, सुरक्षाकर्मीमाथि आक्रमण गर्ने, हतियार खोल्ने, सर्वसाधारण नागरिकका घर, व्यवसायिक भवन, सञ्चार गृह, राजनीतिक दलका कार्यालय र सरकारी भवन माथि आगजनी गर्ने, लुटपाट गर्ने, जानीजानी हिंसा र आतंकलाई दुरुलगाउन गर्ने तथा मुलुकको लोकतान्त्रिक प्रणालीलाई बिचोलेर अराजकतातिर धकेल्ने यस्ता अपराधीक क्रियाकलाप निन्दनीय छन् ।

नेकपा (एमाले) लोकतान्त्रिक गणतन्त्र नेपालको संविधानको रक्षाका लागि दृढतापूर्वक संकल्प गर्छ । सबै राजनीतिक दल, नाम समाज र आम नेपाली जनतालाई लोकतान्त्रिक प र पश्चिममन्त्रका दुधचासका विरुद्ध गोलमन्द आह्वान गर्छ ।

आजका अपराधीक क्रियाकलापमा संलग्नहरू तत्काल कानुनी दायरामा ल्याउन र शान्तिपूर्ण प्रभावकारी प्रक्रिया गर्ने सरकारसँग माग । विचारिमा भरिएको छ ।

जनतालाई...

उनले बलिदानबाट आएको परिवर्तनलाई पुर्णियादीहरूले कब्जा गरेर शोषण गरिरहेको बताए । 'हामी मुक्ति चाहन्छौं । परिवर्तनको भूलले अझै धोष धान्न खोजे हामी स्वीकार गर्छौं ? गाडी चढ्ने सामान आएको बेला पोडा चढ्ने आए के हो लाग्छ ?'

उनले मुलुकमा राजतन्त्र फर्काउन खोजे पेरि राजावादीहरू पछुताउनुपर्ने बताए । उनले भने, 'नेपालमा किन राजतन्त्र चाहियो ? अझै तय सारतन्त्र राजतन्त्रले के गर्छ ? पञ्चायतीहरू अहिलेसम्म सवे बाह्र छ ।

पञ्चायतमा खोज्न पाइँदैनथ्यो । कमेच, दलित, किसानमाथि दमन थियो । समाधान सामान्यतया हुन सक्छ ? जनताकोचलन, चिठोहले ध्वस्त भएका मान्छेहरू धुलो टाउकावाटै उठ्न थालेका छन् । निर्धन प्रवृत्ति गठनले पेरि राजतन्त्र फर्काउन खोजेका छ । राजतन्त्र फर्के के हुन्छ ? उनीहरू पेरि पछुताउनुपर्छ ।

नेपाल समाजवादी पार्टीका अध्यक्ष माँझ रावतले सोही सभामा बोल्दै सहमतिक आधारमा संविधान संशोधन गर्नुपर्ने 'अहिले सरकारबाट समानतात्मक समावेशी हटाउन खोजिँदै छ । एउटा घर बिल्नथो भने खिचान

आन्दोलनको...

प्रदर्शनकारीहरू अराजक बन्दै गए । प्रहरीले प्रदर्शनकारीलाई नियन्त्रणमा लिन अ श्रमवीर प्रहार गरेको थियो ।

अग्रिम घटना गराउने प्रयत्न

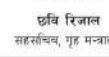
प्रसाईको नेतृत्वमा तीनकुने क्षेत्रको पूर्वोपेक्षित निर्वाचित क्षेत्र होइन पालेपछि नै प्रदर्शनकारीहरू हिंसात्मक बना पुगेका थिए । अग्रिम घटना घटाउने सुनिर्वाचित प्रयत्नसहित प्रसाई प्रदर्शनस्वल्मा उत्रेको पाइएको छ ।

राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगका प्रवक्ता डा. टीकाराम पोखरेलका अनुसार, प्रदर्शनकारीहरू तीनकुनेबाट प्रहरीको घेरा तोडी निर्वाचित क्षेत्र नयाँबानेश्वरतर्फ प्रवेश गर्न खोजेका प्रदर्शनकारी र सुरक्षाकर्मीबीच भडपन भएको थियो । डा. पोखरेलले भने, 'प्रदर्शनकारीले प्रहरीमाथि हुँवा प्रहार गरेको, व्यक्तिगत घरमा हुँवा हान्ने र आगजनी गर्ने काम गरेको अनुमानका क्रममा पाइएको छ ।'

नेपाल बार एसोसिएसनका अध्यक्ष गोपालकुमार शिमेलेले राजावादीको नाममा अराजकता प्रदर्शन भएको बताए । 'पेरि लामो समयपछि लोकतान्त्रिक गणतन्त्रका व्यवस्था आएको छ,' उनले भने, 'शान्तिपूर्ण माग र प्रदर्शन गर्ने पाइन्छ । तर, असन्तुष्टको कहानामा लोकतान्त्रिक गणतन्त्रका

कानूनको उल्लंघन गर्ने जो सुकैलाई कानुनी दायरामा ल्याई विधिको शासन स्थापित गर्ने कार्यमा सरकार प्रतिबद्ध छ ।

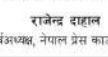

छवि रिजाल
सहसचिव, गृह मन्त्रालय

यो क्षमायोग्य घटना होइन । व्यक्ति तथा राज्यविरुद्धको गम्भीर फौजदारी

सञ्चारमाध्यममाथि आक्रमण र आगजनी हुनु निन्दनीय छ । दण्डहीनताले जुन निरन्तरता पाइरहेको छ । त्यसको अन्त्य जरुरी छ ।

राजेश्वर दाहाल
पूर्वअध्यक्ष, नेपाल प्रेस काउन्सिल

विबाधित पृष्ठभूमि भएको व्यक्ति (दुर्गा प्रसाईं)लाई फिन्ड कमान्डको

प्रदर्शनका क्रममा कानिपुर टेलिभिड हुँवामुढा र तोडफोड भएको छ । प्रदर्शनकारी कानिपुर टेलिभिजन लखित गर्दै आक्रमण थिए । आक्रमणबाट कानिपुर कार्यालय साथै सल्लामा रहेको क्षमाधारा क्याम्प समेत क्षति पुगेर त्यसै कोटेश्वरको भाटभटेनीमा पनि प्रदर्शन तोडफोड गरेका छन् । आलेकनगरको एक समाजवादीको कार्यालयमा पनि प्रदर्शन आगजनी गरेका छन् ।

प्रेस काउन्सिलका पूर्वअध्यक्ष एवं 'ए पब्लिक रानेन्ड' दाहाल बरुदलवादी नेता दण्डहीनतालाई संलग्न गर्दा अराजक गतिवि बढावा पाउन थालेको बताउँछन् । '२ सालपछि पनि राजनीतिक दलले दण्डहीन प्रशय लिए । जसले जे गरे पनि हुन्छ भन्ने थियो । सर्वसाधारणमाथि आक्रमण हुनु बरिष्ठ पत्रकार दाहाल भन्छन्, 'दण्डहीन जुन निरन्तरता पाइरहेको छ । त्यसको अन्त्य जरुरी छ ।

संविधान र व्यवस्था विरोधी प्रदर्शन
राष्ट्रिय मानव अधिकार आयोगका डा. टीकाराम पोखरेलका अनुसार, आयोगले च उच्चस्तरीय टोलीहरू बनाई अनुमान गरेको काठमाडौंको तीनकुनेमा राजतन्त्र समर्थकहरू भएको प्रदर्शन र आगजनी हिंसात्मक हुन

08, Ext. १६४८
com.np
कर समावेश गरिएको छैन

पत्रकार महासङ्घ चरणबद्ध आन्दोलनमा

नेपाल पत्रकार महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

नेपाल पत्रकार महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

चौतारिले गन्यो क्षतिको अवलोकन

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

पूर्वराजाकै निर्देशनमा लुटपाट : कांग्रेस

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

आततायी प्रवृत्ति रोकिने स्थिति छैन : प्रचण्ड

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

अनुसन्धानका लागि ७१ जना हिरासतमा

व्याक्ति हत्या, ज्यान मार्ने उद्योग, कर्तव्य ज्यान मुद्दा, चोरी/चक्रेती, लुटपाट, आगजनी वा सज्जदहना मुद्दा घराउने जती प्रहरीले खाल्सी अनुसन्धान

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

पत्रकार महासङ्घलायत सघसस्थाको भर्त्सना

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

हिंसात्मक घटनाको मुख्य जिम्मेवार पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र : प्रमुख राजनीतिक दल

अध्यक्षता

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

पूर्वराजा ज्ञानेन्द्र

महासङ्घका पत्रकार सुरेश रजकको हत्या विरोधमा सञ्चार गृहमाथि भएको हत्या प्रदर्शन गरिँदै।

